

سه شنبه ۷ دی ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ جمادی الاول ۲۳ • 28 Dec 2021

نگاهی به رسانه‌ها

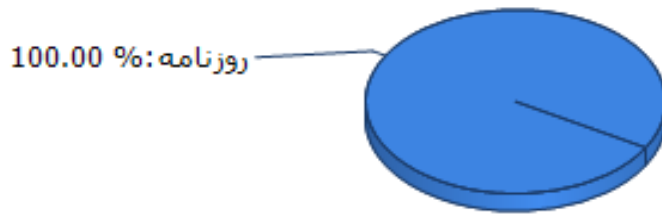
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۴

روزنامه

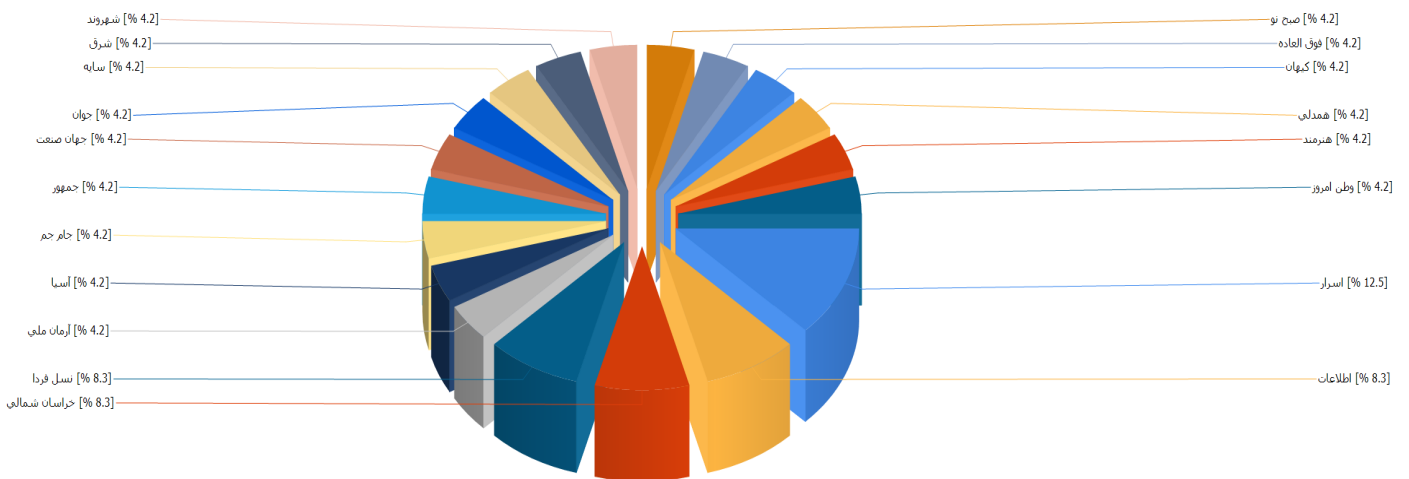
۲۴

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۲/۵	۳	اسرار	۱
۸/۳	۲	اطلاعات	۲
۸/۳	۲	خراسان شمالی	۳
۸/۳	۲	نسل فردا	۴
۴/۲	۱	آرمان ملی	۵
۴/۲	۱	آسیا	۶
۴/۲	۱	جام جم	۷
۴/۲	۱	جمهور	۸
۴/۲	۱	جهان صنعت	۹
۴/۲	۱	جوان	۱۰
۴/۲	۱	سایه	۱۱
۴/۲	۱	شرق	۱۲
۴/۲	۱	شهروند	۱۳
۴/۲	۱	صبح نو	۱۴
۴/۲	۱	فوق العاده	۱۵
۴/۲	۱	کیهان	۱۶
۴/۲	۱	همدلی	۱۷
۴/۲	۱	هنرمند	۱۸
۴/۲	۱	وطن امروز	۱۹
۱۰۰	۲۴	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«زندگانی» کارگردان تئاتر شد	آرمان ملی
۸	بازیگران نمایش امین زندگانی معرفی شدند	آسیا
۹	اجرای «رویای شب نیمه تابستان»	اسرار
۱۰	امین زندگانی «رویای شب نیمه تابستان» را کارگردانی می کند	اسرار
۱۱	چرا مدیرعامل خانه تئاتر از سمت خود کناره گیری کرد؟	اسرار
۱۲	برگزاری جشنواره بین المللی تئاتر «سردار آسمانی ۱»	اطلاعات
۱۳	برگزاری جشنواره بین المللی تئاتر «سردار آسمانی ۲»	اطلاعات
۱۴	«رویای شب نیمه تابستان» به روایت امین زندگانی	جام جم
۱۵	یک کالای ارزان دیگر هم داریم!	جمهور
۱۶	حصر تئاتر شهر	جهان صنعت
۱۷	حضور ۲۴۰ اثر در جشنواره تئاتر «سردار آسمانی»	جوان
۱۸	پایان جشنواره تئاتر مونولوگ در جاجرم	خراسان شمالی
۱۹	پایان جشنواره تئاتر مونولوگ در جاجرم	خراسان شمالی
۲۰	«ایستادن به وقت رفتن» به روایت غلامرضا عربی	سایه
۲۱	اعضای هیئت علمی «چهار فصل تئاتر ایران» معرفی شدند	شرق
۲۲	نابینایی مسیر زندگی ام را تغییر داد	شهروند
۲۳	فیلم ساختن مظفرالدین شاه روی صحنه تئاتر	صبح نو
۲۴	جشنواره های فجر، وپترین هنر و فرهنگ جمهوری اسلامی ایران است	فوق العاده
۲۵	بالشت ها!	نسل فردا
۲۶	به تماشای «نخ نما خانم» بروید	نسل فردا
۲۷	امین زندگانی کارگردان تئاتر شد	همدلی
۲۸	اجرای «رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی در تماشاخانه ایرانشهر	هنرمند
۲۹	۲۴۶ اثر در سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی	وطن امروز
۳۰	استقبال گسترده هنرمندان از سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی	کیهان

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«زندگانی» کارگردان تئاتر شد

امین زندگانی نمایش «رویای شب نیمه تابستان» را کارگردانی می کند. «رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی از دوشنبه ۱۳ دیماه در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می رود. این نمایش محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده سازی را سپری می کند. «رویای شب نیمه تابستان» از جمله آثار کمدی ویلیام شکسپیر به شمار می رود که علاوه بر تعدد شخصیت ها، کیفیت خاص بازیگری را نیز طلب می کند. بازیگران این نمایش عبارتند از: صدف اسداللهی، آرین آقایی زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی و...

بازیگران نمایش امین زندگانی معرفی شدند

الیکا عبدالرزاق در این تجربه به عنوان مشاور کارگردان، امین زندگانی را همراهی کرده است.

دیگر عوامل نمایش عبارتند از: مدیر تولید، حسن عسگری؛ دستیار یک کارگردان و برنامه ریز، شقایق بهزادمهر، دستیاران کارگردان، مهدی صمیمی، سارا مهدوی؛ منشی صحنه، نگار افراشته؛ مدیر صحنه، شیما پروندی؛ طراح گریم، میثا جودت؛ موسیقی، پارسا قهرمانی (گیتار الکتریک) و مهرگان خودی (درام الکتریک)، طراح صحنه و لباس، امین زندگانی؛ دستیاران صحنه، فائزه سیفی فرد، شهریار کنعانی، تینا محمدی، علی راستگو؛ طراح حرکت، ساناز اسماعیلی؛ طراح نور، امین زندگانی؛ طراح پوستر و بروشور، شیما پروندی؛ ساخت تیزر، رضا نائینی؛ مشاور امور رسانه، بابک احمدی. با قدردانی از زحمات و همراهی ساناز اسماعیلی (طراح حرکت)، سعید مجیدی (مدرس بیان) و علی رزازیان. تماشاگران تئاتر امین زندگانی را با نمایش هایی چون «تانگوی تخم مرغ داغ» نوشته زنده یاد اکبر رادی و هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۹۳)، «جاده طولانی مارپیچ» نوشته محمد چرمشیر به کارگردانی رضا گوران (تئاتر شهر ۱۳۹۱) و «پایین گذر سقاخانه» کاری از هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۸۵) به یاد می آورند.

علاقه مندان برای تهیه بلیت می توانند به سایت تیوال مراجعه کنند ▶

▶ بازیگران نمایش «رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی در آستانه اجرای این اثر نمایشی معرفی شدند.

به گزارش ایسنا به نقل از مشاور امور رسانه گروه، این اثر نمایشی از دوشنبه ۱۳ دی ماه در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می رود.

این اثر نمایشی محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده سازی را سپری می کند.

«رویای شب نیمه تابستان» از جمله آثار کمدی ویلیام شکسپیر به شمار می رود که علاوه بر تعدد شخصیت ها، کیفیت خاص بازیگری طلب می کند. ریتم بالا در اجرا و حرکات فیزیکی کاراکترها، برای هر بازیگری چالش برانگیز است. نمایشنامه برای حدود ۲۱ شخصیت و تعداد زیادی سیاهی لشکر نوشته شده.

از بازیگران (به ترتیب حرف الفبا): صدف اسدالهی، آریین آفاقلی زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پور جمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی، مهدی صمیمی، ماهان عبادتی، هیوا قصبی وند، امیرحسین کی قباد، محمد مرادی، آیسنا مشفق، سارا مهدوی، علیرضا وزیری، محمدرضا وزیری.

اخبار

امین زندگانی کارگردان تئاتر شد
اجرای «رویای شب نیمه تابستان»
 امین زندگانی نمایش «رویای شب نیمه تابستان» را است. دیگر عوامل نمایش مدیر کارگردانی می‌کند.

«رویای شب نیمه تابستان» تولید: حسن عسگری، دستیار به کارگردانی امین زندگانی از یک کارگردان و برنامه‌ریز: دوشنبه ۱۳ دی ماه در سالن شقایق بهزادمهر، دستیاران ناظرزاده کرمانی تماشاخانه کارگردان: مهدی صمیمی، ایرانشهر به صحنه می‌رود. سارا مهدوی، منشی صحنه: این نمایش محصول یک نگار افراشته، مدیر صحنه: دوره بلندمدت آموزشی است شیما پروندی، طراح گریم: که مراحل پایانی تمرین و میشا جودت، موسیقی: پارسا آماده‌سازی را سپری می‌کند. قهرمانی (گیتار الکتریک) و «رویای شب نیمه تابستان» مهرگان خودی (درام الکتریک)، از جمله آثار کمدی ویلیام طراح صحنه و لباس: امین شکسپیر به شمار می‌رود که زندگانی، دستیاران صحنه: علاوه بر تعدد شخصیت‌ها، فائزه سیفی‌فرد، شهیار کنعانی، کیفیت خاص بازیگری را نیز تینا محمدی، علی راستگو، طلب می‌کند. ریتم بالا در اجرا طراح حرکت: ساناز اسماعیلی، و حرکات فیزیکی کاراکترها، طراح نور: امین زندگانی، طراح برای هر بازیگری چالش پوستر و بروشور: شیما پروندی، برانگیز است. نمایشنامه برای ساخت تیزر: رضا نائینی، مشاور حدود ۲۱ شخصیت و تعداد امور رسانه: بابک احمدی، با زیادی سیاهی لشگر نوشته قدردانی از زحمات و همراهی شده است. ساناز اسماعیلی طراح حرکت، بازیگران این نمایش (به ترتیب حرف الفبا) عبارتند از صدف اسدالهی، آرین آفاقلی‌زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، نوشته زنده‌باد اکبر رادی و حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، کارگردانی هادی مرزبان (تالار زهرا شفیع، مهدی شعبانی، وحدت ۱۳۹۳)، «جاده طولانی مهدی صمیمی، ماهان عبادتی، ماریچ» نوشته محمد چرمشیر هیوا قصی‌وند، امیرحسین به کارگردانی رضا گوران (تئاتر کی‌قباد، محمد مرادی، آيسان شهر ۱۳۹۱) و «پایین گذر مشفق، سارا مهدوی، علیرضا سقاخانه» کاری از هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۸۵) به یاد می‌آورند.

امین زندگانی «رویای شب نیمه تابستان» را کارگردانی می کند

«رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می رود. «رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی از دوشنبه ۱۳ دی در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می رود. این نمایش محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده سازی را سپری می کند. «رویای شب نیمه تابستان» از جمله آثار کمدی ویلیام شکسپیر به شمار می رود که علاوه بر تعدد شخصیت ها، کیفیت خاص بازیگری طلب می کند. ریتم بالا در اجرا و حرکات فیزیکی کاراکترها، برای هر بازیگری چالش برانگیز است. نمایشنامه برای حدود ۲۱ شخصیت و تعداد زیادی سیاهی لشگر نوشته شده. بازیگران (به ترتیب حرف الفبا): صدف اسدالهی، آرین آقاولی زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی، مهدی صمیمی، ماهان عبادتی، هیوا قصیوند، امیرحسین کی قباد، محمد مرادی، آيسان مشفق، سارا مهدوی، علیرضا وزیری، محمدرضا وزیری. لازم به اشاره است که الیکا عبدالرزاق در این تجربه به عنوان مشاور کارگردان، امین زندگانی را همراهی کرده است.

چرا مدیرعامل خانه تئاتر از سمت خود کناره گیری کرد؟

پالایش حرکت می کند.

۲. تئاتر کشور نظام، ساختار و سازمانی منظم و حساب شده ندارد و این نقصان سبب شده است حمایت جدی از این حوزه، حتی تا برآورده شدن نیازهای ابتدایی هنر و هنرمندان دیده نشود.

۳. تئاتر همواره در ادوار متفاوت تاریخ مورد تهاجم مهاجمانی آشکار و پنهان بوده است اما تغییرات، مصائب و مشکلات زمانی از یک سو و نظارت های بی بنیاد از سوی دیگر به مخدوش کردن حق تألیف هنرمند دامن زده اند که این خود به یکی از بزرگترین آسیب های عصر اکنون تبدیل شده است. ۴. تئاتر همیشه و در طول تاریخ نیازمند یک صنف منسجم و مستحکم برای پیگیری اهداف صنفی و درونی خود بوده است اما تعارض منافع و فشارهای متعدد و عدم اطمینان بخش های دولتی باعث شده خود دولت تصدی گری و تولی گری این هنر مردمی را رأساً انجام داده و برخلاف شعارهای مرسوم این روزگار، اساساً به مردم گرایی واقعی گذاشته نشود. شاهد ما بر این ادعا این است که حتی یک شورای صنفی برای تصمیم های صنفی و حرفه ای اجازه تأسیس نیافت. ۵. سیاست های غلط در همه ی حوزه ها خصوصاً در موضوع نگاه به خصوصی سازی نادرست برای سلب مسئولیت حمایت از تئاتر، باعث شد محور فرهنگی تئاتر مخدوش شده و از تولیدی فکری و معرفتی به تولیدی بازاری و بازرگانی پرتاب شود و این پرتگاهی بود که بی کفایتی و عدم آشنایی سیاستگذاران برای تئاتر به وجود آورد. ۶. جامعه ی گسترده، شریف و زحمتکش تئاتر کشور امکانات مناسبی برای ارائه ی آثار ارزشمند خود ندارد؛ خروجی های سالانه ی علاقه مندان و فارغ التحصیلان تئاتر بی جایگاه، خود گواهی بر این فضای تنگ و نامتناسب است. امروزه تئاتر می تواند در تمام ارکان از آموزش و پرورش و تربیت گرفته تا کاربردهای نوآندیشانه و برنامه ریزی اجتماعی در کنار رشد کشور موثر باشد، اما ظاهراً تصمیم بر دیده نشدن این قدرت بیبدیل انسانی است.

شگفتی اختیار انسان هاست؛ اقتدار گرایی هستند که خود به خود نسبت به فلسفه ی الهی زمین خدا مشرکند. هر جامعه ای بر اساس نظامی فکری در گستره ای فرهنگی شکل گرفته است، کشور ما با تنوع بی بدلیل فرهنگی خود دارای توانمندی هایی است که اگر نادیده گرفته شوند، بزرگترین ظلم به جامعه ی انسانی است. امروزه به نظر می رسد هنر هنرمندان از جهات متنوع و متکثر زیر بار سختی های در زمانی و هم زمانی است. در زمانی؛ چون همیشه در طول تاریخ حق گرایی یا حتی حرف متفاوت توسط قدرت طلبان مورد پذیرش نبوده و هم زمانی؛ چون استبداد فرانو برای اثبات خود به نفی گفتمان های متفاوت به شیوه های مختلف می پردازد. اگر بخواهیم در دنیای تئاتر معاصر کشور کمی واقع گرا باشیم، متوجه می شویم که با عصر عسرت زده ای مواجهیم که همه ی ارکانش مغشوش است و در این اغتشاش، هنرمند اصیل زیر چرخ نابرابری های مدنی و اجتماعی له شده است. همگان نیک می دانند عادت به شعار دادن و بی عملی ندارم اما از باب تجربه ای طولانی و برای ثبت در تاریخ باید نکاتی را در این مرقومه ذکر کنم:

۱. تئاتر ایران از نگاه سیاستمداران، سیاستگذاران و مسئولین، نقطه ی آسیبی است که در جهت اهداف آنها حرکت نمی کند، غافل از آنکه تئاتر اگر به اهداف عالی خود دست یابد جامعه به سمت

شهرام گیل آبادی، مدیرعامل خانه تئاتر در یادداشتی از سمت خود در کسوت مدیرعامل خانه کناره گیری کرد.

به گزارش اسرار به نقل از روابط عمومی خانه تئاتر، شهرام گیل آبادی، به مدت ۳ سال به عنوان مدیرعامل خانه تئاتر در این مجموعه حضور داشت که بخشی از این دوره با بحران کرونا و معضلات ناشی از آن مواجه بود. با این حال اهداف بسیاری در این مدت برنامه ریزی شده بود که به گفته گیل آبادی او تا به نتیجه رسیدن یا در مسیر اجرا قرار گرفتن برنامه های هدف گذاری شده در سمت خود باقی ماند و پس از آن، پنجم دی ماه ۱۴۰۰، در یادداشتی از ادامه ی حضور خود به عنوان مدیرعامل خانه تئاتر کناره گیری کرد.

متن نامه ی گیل آبادی به شرح زیر است:

«بسمه تعالی

به آینده امیدوارم؛ تئاتر زنده و پویاست و نفس به نفس با مردم پیش می رود. تمام سختی ها و دل مردگی ها را می دانم. تئاتر نقاد است، تحلیل گر است و گاهی حتی علیه خود قد علم می کند. انسان، جامعه و تمامی مفاهیم عالی موضوع تئاتر هستند. صف آرایی خیر و شر و قیام اندیشگی و معرفتی علیه باطل اگر نبود، تئاتر معنی پیدا نمی کرد. از کودکی در جامعه ی تئاتر این کشور خود را پیدا کردم، چون باور دارم تمام فرم ها، مدل ها و روش ها در این هنر شریف برای رسیدن به پالایش و توسعه ی فکری و فضیلت اخلاقی جامعه است. این جریان خروشان حق طلبی، مخالف خفقان و سیطره ی استعمار هر اندیشه ی زیاده خواهی است؛ مخالف استیلای سلب اختیارات انسان خداست، استبدادگریز است و آینده ی تمام نمای راستی ها و کزی هاست برای تولید بهترین و واقعی ترین تصمیم مخاطب خود. هر آدمی روی زمین منحصر به فرد است تا جایی که بزرگترین شگفتی آفرینش، تفاوت میان تمامی موجودات روی زمین است. کسانی که در مقابل اندیشه می ایستند و در پی چیرگی بر معرفت جمعی و فردی که

برگزاری جشنواره بین المللی تئاتر «سردار آسمانی»

پیشخوان
کرد و یادآور شد که نمایشنامه‌های مورد قبول امکان تولید پیداکنند.

محمدرضا علیسزاده مدیرکل فرهنگ و ارشاد استان کرمان هم با اشاره به میزبانی بار سوم کرمان برای جشنواره تئاتر سردار آسمانی گفت: پرداختن به زندگی و فعالیت‌های سردار سلیمانی که همه عمرش را برای دفاع از مملکت گذاشته است همیشه جای کار کردن توسط هنرمندان را دارد. حضور، مشارکت و همراهی هنرمندان توانسته این جشنواره را تبدیل به یک گردهمایی بزرگ در ستایش سردار سلیمانی کند. امیدوارم این جشنواره که در جهت تبیین و تکوین مکتب سردار سلیمانی است تا سالیان سال بتواند ادامه پیدا کند.

وی افزود: تلاش ما این است که این رویداد با توجه به محدودیت‌های کرونایی به صورت باشکوهی برگزار شود و بتوانیم میزبان خوبی برای هنرمندان باشیم و رویداد بزرگی را در سطح ملی و فراملی برگزار کنیم.

علیرضا داد: مهمترین هدف ما ترویج هنر مقاومت است و عزیزان ما در استان کرمان برنامه‌ریزی‌های مناسبی را برای میزبانی استان کرمان در نظر گرفته‌اند و قرار است از ظرفیت اجرای تئاتر در استان‌های مختلف هم استفاده شود و نمایش‌های خیابانی جشنواره هم قرار است علاوه بر مزار شهید سلیمانی در نقاط دیگر هم اجرا داشته باشند.

فخر موسوی سپس با ارائه آماری از فعالیت‌های دبیرخانه و آثار رسیده به جشنواره یادآور شد: بخش اصلی جشنواره بخش تئاتر خیابانی است اما توجه ویژه‌ای روی بخش نمایشنامه نویسی داریم تا آثاری با کیفیت و درخور سردار سلیمانی تولید شود. همچنین بخش رادیو تئاتر بخش دیگر جشنواره است که امسال اضافه شده است.

وی با معرفی هیات انتخاب بخش‌های مختلف بیان کرد: جشنواره ۱۷ دی در کرمان افتتاح و از ۱۸ تا ۲۰ دی ماه جشنواره در شهرهای مختلف استان کرمان برگزار می‌شود. بخش رادیو تئاتر هم کلا در شهر رفسنجان خواهد بود و آثار به صورت زنده از رادیو نمایش و رادیو کرمان بخش خواهد شد. تلاش‌سازمان این است که آثار برگزیده بخش نمایشنامه نویسی به چاپ برسند و همچنین قرار است آثار دوره‌های قبلی هم در طول جشنواره چاپ و در اختیار علاقه‌مندان قرار گیرد. همچنین امیدوارم بتوانیم دبیرخانه دائمی جشنواره را دایر کنیم.

بقیه در صفحه ۴

نشست رسانه‌های سومین جشنواره سراسری تئاتر «سردار آسمانی» با حضور دبیر و مدیران بنیاد فرهنگی روایت و انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس برگزار شد.

به گزارش مهر، محمدیانشاسر نادری رئیس بنیاد فرهنگی روایت فتح با اشاره به در پیش بودن دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی گفت: امسال سومین دوره جشنواره تئاتر «سردار آسمانی» برگزار می‌شود و استقبال بسیار خوبی از جشنواره شده و تا کنون ۲۵۰ اثر به دبیرخانه ارسال شده است. امیدوارم این رویداد مراسم و آیینی در شان شهید سلیمانی را در خودش جای دهد. حاج قاسم سلیمانی آوازه ایرانی بودن را در سراسر جهان طنین‌انداز کرد، ایشان محبوب قلب همه مردم جهان است و امیدوارم ما بتوانیم این رسالت را به نحو شایسته ای انجام دهیم. حمید نیلی مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس هم اعلام کرد: جشنواره تئاتر سردار آسمانی پیشکشی در عرصه هنر برای بیان شان و منزلت سردار سلیمانی است. سال اولی که این رویداد شروع شد با توجه به فاصله کمی که تا اربعین ایشان داشتیم جریان‌سازترین رویداد در زمینه پرداختن به زندگی شهید سلیمانی را برگزار کردیم. او ادامه داد: سال قبل به سمت اجراهای صحنه‌ای رفتیم اما به دلیل بحران کرونا نتوانستیم اجراهایی را که وارد مرحله نهایی شدند در شهرهای مختلف به صحنه ببریم که امیدوارم این مساله امسال برطرف شود و بتوانیم نمایش‌ها را در شهرهای مختلف هم به صحنه ببریم.

به گفته نیلی، آنچه که در این رویداد مهم است نفوذ معنوی حاج قاسم و علاقه هنرمندان به ایشان است که در آثارشان هم نمود دارد.

وی با اشاره به این که امسال از عراق، کنیا، هند و ترکیه متقاضی حضور در جشنواره بودند بیان کرد: متأسفانه با وجود تقاضاهایی که برای حضور در جشنواره از کشورهای مختلف وجود داشت، به دلیل شرایط کرونا امسال نتوانستیم این رویداد را به صورت بین‌المللی برگزار کنیم. جریانی که سردار سلیمانی در عرصه بین‌المللی ایجاد کرد تا سال‌ها جای کار دارد.

مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس در ادامه از برپایی دبیرخانه دائمی جشنواره در شهر کرمان بعد از پایان این رویداد خبر داد و ابراز امیدواری کرد محفل «خاطره نمایش» همچون دوره قبل برپا شود.

نیلی بودجه جشنواره را یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان اعلام

برگزاری جشنواره بین المللی تئاتر «سردار آسمانی»

بقیه از صفحه ۲

فخر موسوی در پایان نشست گفت: طبق صحبت های قبلی قرار بود سه اثر برگزیده بخش خیابانی و دو اثر بخش رادیو تئاتر در جشنواره تئاتر فجر حضور داشته باشد اما در نهایت تصمیم گرفته شد برای حضور آثار در جشنواره سقف تعیین نشود و هر نمایشی که کیفیت لازم را داشته باشد، در جشنواره شرکت کند. همچنین آمادگی برگزاری آنلاین جشنواره وجود دارد و دوستان همه زیرساخت ها را در صورت نیاز فراهم کرده اند.

جشنواره تئاتر «سردار آسمانی» با هدف تکریم و بزرگداشت شهید شهید حاج قاسم سلیمانی و سرداران شهید جبهه مقاومت از ۱۷ دی در سه بخش نمایشنامه نویسی، تئاتر خیابانی و رادیو تئاتر در کرمان برگزار می شود. در این نشست خانواده شهید وحید زمانی نیا از همراهان شهید سلیمانی که همراه با وی به شهادت رسید، حضور یافتند.

«رؤیای شب نیمه تابستان» به روایت امین زندگانی

هیواقصی‌وند، امیرحسین کی‌قباد، محمد مرادی، آیسان مشفق، سارا مهدوی، علیرضا وزیری و محمدرضا وزیری. الیکا عبدالرزاقی در این تجربه به عنوان مشاور کارگردان امین زندگانی را همراهی کرده است.

تماشاگران تئاتر امین زندگانی را با نمایش‌هایی چون «تانگوی تخم مرغ داغ» نوشته زنده‌یاد اکبررادی و کارگردانی هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۹۳)، «جاده طولانی ماریچ» نوشته محمد چرمشیر به کارگردانی رضاگوران (تئاتر شهر ۱۳۹۹) و «پایین گذر سقاخانه» کاری از هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۸۵) به یاد می‌آورند.

سیاهی لشکر نوشته شده است. بازیگران این نمایش (به ترتیب حرف الفبا) عبارتند از: صدف اسدالهی، آرین آقاقلی‌زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی، مهدی صمیمی، ماهان عبادتی،

«رؤیای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی از دوشنبه ۱۳ دی ماه در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می‌رود.

این نمایش محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده‌سازی را سپری می‌کند. رویای شب نیمه تابستان از جمله آثار کم‌دی ویلیام شکسپیر به شمار می‌رود که علاوه بر تعدد شخصیت‌ها، کیفیت خاص بازیگری را نیز طلب می‌کند. ریتم بالا در اجرا و حرکات فیزیکی کاراکترها برای هر بازیگری چالش برانگیز است. نمایشنامه برای حدود ۲۱ شخصیت و تعداد زیادی

یک کالای ارزان دیگر هم داریم!

در وضعیتی که قیمت انواع کالاها هر روز در حال افزایش است، ظاهراً بعد از جان آدمیزاد که مدام ارزان تر می‌شود، تنها کالایی که قیمتش بالا نرفته، بلیت تئاتر در بعضی از سالن‌های دولتی است. همه می‌دانیم مخاطبان تئاتر در مجموعه‌ای مانند تئاتر شهر یا تالار مولوی، عموماً طبقه متوسط یا دانشجوی هستند که تماشاگر تئاتر برایشان یک پُر روشنگری نیست بلکه برآمده از نیازی است که به کالای فرهنگی احساس می‌کنند. این طبقه نه پول‌های انجمنی دارد که به تماشاگر آثار لاکچری برود و نه اصلاً دیدن این نوع کارها برایش مهم است.

با همین دیدگاه است که آثار نمایشی در مجموعه‌ای مانند تئاتر شهر بویژه در سالن‌های کوچک آن، عموماً با بلیت‌هایی ارزان قیمت روی صحنه می‌روند تا طبقه متوسط و دانشجو بتوانند از تماشاگر این آثار بهره‌مند شوند اما در سال‌های اخیر، چندین مسأله، این معادله را با اشکال رو به رو کرده است. پیش از این مرکز هنرهای نمایشی در سالن‌های زیر پوشش دولت مانند مجموعه تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج و تالار هنر، وظیفه تهیه‌کنندگی آثار را بر عهده داشت. به این معنا که تامین هزینه‌های آماده‌سازی آثار نمایشی بر عهده این مرکز بود. هر چند در آن دوره هم بودجه عجیب و غریبی برای تولید کارها وجود نداشت، اما دست‌کم یک گروه نمایشی از یک آسودگی خیال نسبی برخوردار بود و بابت فروش گیشه نگرانی نداشت ولی ماجرا از زمانی آغاز شد که بخش دولتی، از تهیه‌کنندگی، عقب‌نشینی و تنها به پرداخت کمک هزینه اکتفا کرد. در چنین وضعیتی، گروه‌های نمایشی در مجموعه‌های دولتی هم ناچار شدند با دریافت کمک هزینه‌های ناچیز، هزینه‌های تولید را از طریق فروش گیشه تامین کنند و البته کل گیشه هم با اختیار آنان نیست چرا که باید بیست درصد فروش گیشه را به سالن بپردازند.

در دوران کرونا که سالن‌های نمایشی موظف بودند به دلیل رعایت پروتکل‌های بهداشتی، نبی از صندلی‌های سالن را خالی نگه دارند، قیمت‌گذاری بلیت برای گروه‌های نمایشی به مسأله‌ای بزرگ‌تر هم تبدیل شد. به طوری که بسیاری از آنان با یک حساب سرانگشتی هم دریافتند نمی‌توانند هزینه‌های آماده‌سازی کار و دستمزد عوامل گروه را بپردازند و از خیر اجرای آثار خود گذشتند. حالاً سالن‌های تئاتر با ظرفیت کامل به فعالیت خود ادامه می‌دهند که گرچه شرایط بهتری برای گروه‌ها فراهم شده اما هزینه‌های آماده‌سازی و تبلیغات یک اثر نمایشی با کیفیتی متوسط به بالا، همچنان با بارها و بارها پیش از فروش گیشه و کمک‌هزینه دولتی خواهد بود. در همین زمینه ایسنا پای صحبت سه کارگردانی نشسته که به تازگی نمایش‌های خود را در مجموعه تئاتر شهر روی صحنه برده‌اند. علی شمس که اخیراً اجرای نمایش «احتمالات» را در سالن چهارسو این مجموعه آغاز کرده است، می‌گوید: «متأسفانه زور دولت فقط به بخش ضعیف می‌رسد. در حالیکه در حوزه صنعت، خودروسازی یا هر جای دیگری که

رویکرد کلان مالی وجود دارد، دولت کاملاً منطقی با واقعیت‌های بازار رفتار می‌کند و لسی در فرهنگ، علیرغم داعیه‌های که دولت‌ها دارند، سیاست کلی، این است که بخش دولتی سعی می‌کند یک جور فیکسور حامی به خود بگیرد چرا که این بخش برایش بازدهی مالی ندارد.

این کارگردان تأکید می‌کند: البته این سیاست کلان دولت در حوزه فرهنگ است و ربطی به یک دوره خاص ندارد و این گونه است که همه دولت‌ها با گرفتن زیست حمایت از مصرف‌کننده، کمترین بودجه و اعتبار را در همین بخش فرهنگ جاری می‌کنند. به این صورت که دولت پز حمایتی برمی‌دارد که در حوزه‌های مانند تئاتر افزایش قیمت بلیت ندارند.

شمس با اشاره به شرایط دشوار هنرمندان تئاتر در دو سال گذشته یادآوری می‌کند: بعد از دو سال و نیم، برای افزایش قیمت بلیت در سالن‌های دولتی دچار مشکل هستیم. اگر دولت قبول نمی‌کند که قیمت بلیت را بالا ببرد، خودش باید هزینه‌های تولید کار را تامین کند.

این نمایشنامه‌نویس در ادامه زنگ خطر بزرگ را به صدا در می‌آورد و هشدار می‌دهد: اگر این رویه همچنان ادامه پیدا کند، باید سزده بدهم که مجموعه تئاتر شهر به زودی گورستان کارهای مبتذل با محل اجرای آثار تماماً سفارشی یا کارهای بی‌نام و نشان خواهد شد چرا که هنرمند حرفه‌ای تئاتر، دیگر رغبتی برای اجرا در چنین مجموعه‌ای نخواهد داشت زیرا نه تنها اقتصاد کارش تامین نمی‌شود بلکه بسا مجموعه‌های از بایدها و نبایدها مواجه خواهد شد. بنابراین آینده مجموعه‌های تئاتر شهر یا تماشاخانه سنگلج، با خطر حضور کارهای سفارشی یا تئاترهای گمنام و بی‌بینه گره خورده است و خیل عظیمی از هنرمندان حرفه‌ای و شناخته‌شده تئاتر به سمت تئاترهای خصوصی کوچ خواهند کرد.

شمس که به گفته خودش از اجرای نمایشش در مجموعه دولتی بشدت رنجور است، درباره استناد مدیران تئاتر برای حمایت از قشر متوسط در قیمت‌گذاری بلیت تئاترهای دولتی می‌گوید: مگر هنرمندان تئاتر جزو کدام طبقه هستند؟! به جز کارهای سفارشی که کل هزینه‌هایشان تامین می‌شود، دولت نمی‌تواند ۵۰، ۶۰ میلیون کمک هزینه بدهد و توقع داشته باشد که هزینه آماده‌سازی کار تامین شود. با این

است که می‌گویم، مثل خیلی امور دیگر در تئاتر، از ساز و کار قیمت‌گذاری بلیت سردر نمی‌آورم. این نمایشنامه‌نویس با بیان اینکه قیمت بلیت گاهی تأثیر بدی بر مخاطب می‌گذارد، اضافه می‌کند: وقتی قیمت بلیت نمایشات ۴۰ هزار تومان است، گویی اجزای نسداری و مخاطب فکر می‌کند کارت اثر کم‌ارزشی است.

عاج خاطر نشان می‌کند: می‌دانم شرایط اقتصادی، زندگی را به مردم خیلی سخت کرده است ولی قیمت‌گذاری بلیت تئاتر هم باید ساز و کار مشخصی داشته باشد و مبتنی بر کیفیت اثر و سنجش هزینه‌های آن باشد. نمی‌شود هر کس در هر سالن ناشناخته‌ای، هر قیمتی دلش خواست، برای بلیت نمایشش در نظر بگیرد. او با اشاره به برگزاری جلسات شورای هماهنگی برای تعیین هزینه‌های تولید نمایش ادامه می‌دهد: این جلسات را بسیار دوست می‌دارم چون در آنها می‌توان درباره هزینه‌های تولید کار گفتگو کرد. البته وقتی در تماشاخانه خصوصی اجرا داشته باشیم، سالن‌دار نمی‌پذیرد قیمت بلیت از یک حدی پایین‌تر باشد چون دخل و خرجش با هم جور در نمی‌آید.

او با مقایسه قیمت بلیت سینما و تئاتر ادامه می‌دهد: وقتی قیمت بلیت سینما ۳۰ هزار تومان است، بلیتی ۴۰ هزار تومانی برای تئاتر به عنوان یک رویداد زنده واقعا کم است. به هر حال ما در حالیکه جیب‌مان خالی است، باید به فکر مخاطب هم باشیم که تحمل فشار زیادی نشود و هم خود را به آب و آتش نزنیم که دخل و خرج‌مان با هم بخواند. در چنین وضعیتی گویی که کوچهای بن بست گیر افتاده‌ایم، این است حال و روز ما.

تینو صالحی، دیگر کارگردان تئاتر که به تازگی اجرای نمایش «تختی» در اتاق ۲۳ هتل اتلانتیک» را در تالار قشایی مجموعه تئاتر شهر به پایان برده است، دیدگاه‌های خود را این گونه بیان می‌کند: اگر بخواهیم هم گروه را در نظر بگیریم و هم مخاطب را، باز هم قیمت بلیت تئاتر در سالن‌های کوچک دولتی آنقدر پایین است که نه تنها از نظر اقتصادی به گروه‌ها لطمه می‌زند بلکه از نظر اعتباری هم برای آنان آسیب‌زا است. به جز جان آدمیزاد، یک کالای ارزان دیگر هم داریم!

او ادامه می‌دهد: وقتی یک کار معمولی در یک سالن دور افتاده، توسط گروهی شناخته‌شده با قیمت بلیت ۵۰ هزار تومانی روی صحنه می‌رود، تماشاگر درباره نمایش [تختی] من که قیمت بلیتش در مجموعه تئاتر شهر ۴۰ هزار تومان است، چه فکری می‌کند. عموم تماشاگران که بحث سالن‌های دولتی و خصوصی را نمی‌دانند، آنها به این فکر می‌کنند که لایب‌د کار کم‌ارزشی است که قیمت بلیتش این چنین ارزان است. صالحی با اشاره به استقبال تماشاگران از نمایش اضافه می‌کند: حتی با این استقبال نتوانستم هزینه‌های کار را تامین کنم در حالیکه اگر همین نمایش را در سالنی خصوصی حتی با قیمت بلیت ۵۰ هزار تومان روی صحنه می‌بردم، شرایطم خیلی بهتر از این می‌شد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۷ دی ماه ۱۴۰۰ * ۰۹:۳۰

فعلان حوزه شهری در گفت و گو با «جهان صنعت» از اقدام غیرقانونی شورای شهر انتقاد کردند

حصر تئاتر شهر

نادر نینوايي - محوطه اطراف مجموعه تئاتر شهر در قلب تهران با حضور خيل عظيم جوانان و هنرمندانی که همواره با ظاهری متفاوت در گوشه و کنار محوطه ساختمان مرکزی آن می‌نشینند در ذهن و خاطر همه ما زنده است. محوطه اطراف پارک سال‌هاست که پذیرای دانشجویانی بوده که در هر گوشه آن به مباحثه با یکدیگر نشستند، بانوق عاشقان هنری بوده که در صحن گرد مرکزی حیاط به تماشای نمایش‌های خیابانی و اجرای موسیقی توسط نوازندگان خیابانی نشستند و حتی مشاعات اطراف مجموعه همواره محلی برای رفع خستگی رهگذرانی بوده که بر روی پله‌های اطراف آن نفسی گرفته و جای نوشیدند.

در واقع مجموعه و محوطه تئاتر شهر بخشی از حافظه تاریخی تمام تهرانی‌ها، ایرانی‌ها و بالاتر از آن تمام آنهایی است که حداقل یکبار به تهران آمده و سری به این مجموعه زده‌اند.

محوطه باز و معماری ساختمان مرکزی مجموعه با ستون‌های بلند باعث می‌شود حس کنید که این ساختمان با هنری که در آن ارائه می‌شود آسمان را به زمین آورده و پیش چشمان شما به تصویر می‌کشد.

همین معماری اثرگذار حس آزادی را در رگ‌های مردمی که از این محوطه عبور می‌کنند به جریان می‌اندازد حالا اما در خبری باورنکردنی اعلام شده این نماد آزادی و آسمانی بودن قرار است در حصر فرو رود.

ماجراي حصرکنشی چیست؟ مدتی است که بعضی از هنرمندان و فعالان عرصه نمایش با این توجیه که حضور معناداری که در اطراف ساختمان تئاتر شهر می‌نشینند باعث نامی آن شده‌اند خواستار آن شده‌اند که محوطه دو مجموعه تئاتر شهر کشیده شود.

این حصارها البته در سال‌های دور هم در اطراف مجموعه تئاتر شهر وجود داشته که در زمان تصدی کراسیچی بر شهرداری تهران این حصارها برداشته شده البته در آن زمان هم این اقدام شهردار وقت با استقبال فعالان حوزه شهری مواجه شد.

اگرچه مخالفت فعالان حوزه شهری در دوره‌های گذشته مانع شده که ساختمان خاطره‌انگیز سابق بابتخت تبدیل به یک زندان بزرگ شود ولی حالا با اصرار برخی از هنرمندان و فعالان تئاتر باز دیگر پرونده حصرکنشی به دور مجموعه تئاتر شهر به جریان افتاده است.

در هفته‌های اخیر دو عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران به درخواست تئاتر شهر مراجعه کرده‌اند و مدیران این مجموعه نیز اسلایدها و نمونه‌های تصویری با موضوع معضلات و بزهکاری فضای پیرامونی مجموعه تئاتر شهر اعم از خرید و فروش و استعمال مواد مخدر و سایر معضلات اجتماعی را به آنها نشان داده‌اند.

به دنبال این اقدام قادر آشتنا، مدیرکل هنرهای نمایشی هم درخصوص ضرورت تعیین حریم اطراف این مجموعه با توجه به اهمیت این موضوع به‌منظور حفظ سلامت و آرامش افرادی که در این مجموعه تردد دارند و همچنین حرمت و جایگاه این ساختمان که به ثبت ملی نیز رسیده، صحبت کرد.

اگرچه در اظهارات مطرح‌شده از سوی برخی از هنرمندان مرتباً به حصرکنشی به جهت حفظ امنیت مردم و مراجعه‌کنندگان اشاره شده اما این واقعیت را از نظر دور داشت که حصرکنشیدن نه حل مسأله بلکه پاک کردن صورت آن است. طرح حصرکنشی به صورت تئاتر شهر حالا ظرفی‌هایی هم پیدا کرده است و بیش از پیش بر اجرای آن تأکید می‌شود.

حمایت یک عضو شورای شهر از حصرکنشی

این روزها دامنه طرفداران حصرکنشی به دور تئاتر شهر فراتر از برخی هنرمندان فعال در مجموعه است و حتی برخی نمایندگان شورای شهر نیز به صف موافقان اجرای آن پیوسته‌اند تا احتمال اجرای این طرح که منتقدان زیادی نیز دارد بیشتر از همیشه شود.

به تازگی سیداحمد علوی، عضو شورای شهر تهران اعلام کرده: «مقرر شد تا شهرداری منطقه ۱۱ به‌همراه سازمان زیباسازی مسوول بررسی احداث حصار اطراف تئاتر شهر شوند و همه جوانی امر را بررسی کنند. پیشنهاد ما این بود که حصار به شکلی طراحی شود که به هویت بصری تئاتر شهر لطمه وارد نکند. در کنار هویت بصری موضوع استفاده‌کنندگان از پارک دانشجو نیز مطرح است که این حصار نباید مزاحمتی برای شهروندان جهت استفاده از پارک ایجاد کند. موضوع آسیب‌های اجتماعی تبدیل به یک دغدغه برای آنان شده و امیدواریم احداث حصار بتواند از مشکلات موجود در اطراف تئاتر شهر بکاهد»

این اظهارات مطرح‌شده توسط یکی از اعضای شورای شهر البته با مخالفت‌های زیادی همراه شده که در ادامه به آنها خواهیم پرداخت. غیرقانونی بودن حصرکنشی می‌توان به جرات گفت که اکثریت قریب به اتفاق فعالان شهری مخالف حصرکنشی به دور مجموعه تئاتر شهر هستند و ایجاد یک حصرکنشی را نه تنها در تعارض با زیباسازی شهر دانسته بلکه آن را غیرقانونی قلمداد می‌کنند.

اردشیر گراوند فعال حوزه شهری و کارشناس حوزه اجتماعی در همین خصوص به «جهان‌صنعت» گفت: محوطه اطراف مجموعه تئاتر شهر در واقع فضای عمومی شهر است و جزء مشاعات شهر محسوب می‌شود کسی به لحاظ قانونی اجازه ندارد و نباید دور آن حصرکنشی انجام دهد. وقتی شما ساختمانی دارید و این ساختمان حیاط دارد حتی اگر حیاطتان دیوار داشته باشد آن حیاط متعلق به شما نیست؛ درست است که در ساختمان اما مشاعات محسوب شده و

متعلق به کل شهر و کل ایران است. اگر در مشاعاتی مثل حیاط یک خانه حتی یک دکه نیز ساخته شود هر کسی از بیرون می‌تواند در خصوص آن معترض شده و شکایت کند. وی با تأکید بر اهمیت مشاعات تئاتر شهر افزود: مشاعات تئاتر شهر متعلق به همه مردم ایران است؛ این مشاعات به من و شما تعلق نداشته و تمام مردم ایران صاحب آن هستند. مشاعات تئاتر شهر حتی به آن معنای (که معترض ضرورش در محوطه تئاتر شهر هستند) نیز تعلق دارد و متعلق به همه است و کسی اجازه حصرکنشی به دور این مجموعه را ندارد. مشاعات تئاتر شهر به همه مردم ایران تعلق دارد و نمی‌توان به این بهانه که چند نفر از این جامعه کرده و هستند دیوار بکشند.

این کارشناس مسائل اجتماعی و فعال حوزه شهری در پاسخ به این پرسش که حصرکنشی چه تاثیری بر ظاهر و زیبایی مجموعه تئاتر شهر دارد نیز گفت: این اقدام منظر را به هم می‌ریزد. در سال‌های قبل در اطراف دانشگاه تهران و در اطراف خیابان ۱۶ آذر یکسری کانفره‌های بود که منظر را خفه کرده بودند. وقتی اینها تخریب کردند دید رهگذران در آن منطقه باز شده. اصولاً کسی حق ندارد منظر باز ملت را بپوشاند. اینکه می‌گویند هنرمندان اعتراض دارند مگر در بین هنرمندان معنای چیست؟ مگر در بین آنها آدم مسالمدار وجود ندارد؟ قرار نیست که به خاطر چهار نفر آدم مسالمدار دیوار یا حصار بکشیم. باید مشکل و مسأله این افراد را حل کنیم.

گراوند در خصوص اینکه برخی از اعضای شورای شهر به دنبال ایجاد این حصر هستند و بر همین اساس آیا شورای شهر اجازه و امکان اجرای چنین کاری را دارد به «جهان‌صنعت» گفت: مشاعات اصلاً به شورای شهر تعلق ندارد. یعنی هر یک از مردم می‌توانند به دیوان عدالت اداری مراجعه کرده و بابت اینکه مشاعات شهر پوشانده شده شکایت کنند. تئاتر شهر یک فضای در سه کنج چهارراه ولیعصر ایجاد کرده که چشم‌انداز بازی به مردم می‌دهد. ما چه دلیل و عمدی داریم که منظر باز خود را خفه کنیم؟ (فراموش نکنیم) که این فضا مربوط به هنرمندان یا هیچ شخص یا گروهی نیست و تمام مردم ایران تعلق دارد. در بین ملت ایران هم معنای و بزهکار و قاچاق‌فروش هم حضور دارند؛ نمی‌توان چون جامعه مرخص شده است بخوایم دیوار بکشیم. به جای این صحبت‌ها باید برای سالم‌سازی نظام اجتماعی تلاش کنیم. در

آسیب‌های اجتماعی را باید ریشهای حل کنیم و اینکه دور مجموعه‌های حصرکنشی کنیم، سیاست مناسبی نیست و اگر باب این موضوع باز شود، تعداد اماکنی که این درخواست را از مدیریت شهری دارند، زیاد می‌شود و این با سیاست‌های اعلام‌شده از سوی مدیران شهری برای حل ریشهای آسیب‌های اجتماعی متضاد است و ما باید مشکل را حل کنیم نه مشکلات را کالبدیه کنیم.

زهرا نژادبهرام در زمانی که این طرح حصرکنشی مطرح شد، در واکنش به آن گفت که حصرکنشی دور تئاتر شهر مثل این است که پل‌های عابر پیاده را تعطیل کنیم؛ چون ممکن است آسیب اجتماعی داشته باشد!؛ حجت نظری هم این اقدام را برابر با «بزه‌کشی» یک بخش از شهر قلمداد کرده بود.

راه‌حل میانه برای حل مشکل تئاتر شهر

هنرمندان به عنوان موافقان اصلی طرح حصرکنشی در واقع قصدشان برطرف کردن خطرات احتمالی در اطراف ساختمان تئاتر شهر است. در طرف مقابل فعالان حوزه شهری نیز به درستی به این نکته اشاره می‌کنند که حصرکنشی علاوه بر محدود کردن دید مردم با قانون در تعارض است و پاک کردن صورت مسأله به جای حل کردن آن است.

در این شرایط پارادوکسیکال اما شاید بتوان داخل میانه‌ای نیز در نظر گرفت؛ مثلاً آنکه با افزایش تیرهای ایستگاهی، پلیس محله و حتی استخدام تعدادی نگهبان اقدام به حفظ امنیت این محدوده کرد و در عین حال با دیوارکنشی نیز دید و منظر شهر را مخدوش نکرد.

علی اعطا سخنگوی پیشین شورای شهر تهران چندین پیش به دنبال ارائه همین راه‌حل میانه بود و در همین راستا در تعلق

پیش از دستوری گفته بود: محوطه پیرامون تئاتر دچار آسیب‌هایی است و نمی‌شود تاقی آن شد به دنبال برخی از رفتارهای ناهنجار که آنجا انجام می‌شود، در شأن آن نقطه از شهر نیست. از دیگر سو، مجموعه‌ای از رفتارها و اقدامات توسط برخی، تئاتر شهر را به عنوان یک اثر ثبت‌شده در فهرست ملی در معرض تخریب قرار داده است و نمی‌توان نسبت به آن بی‌توجه ماند و صرفاً نظاره‌گر بود.

اما اینکه چه راهکاری می‌توان اندیشید، این راهکار حتماً جداسازی محوطه تئاتر شهر از شهر نیست. تئاتر شهر چنانکه از نامش پیداست، متعلق به شهر است و همین نکته که در مهم‌ترین تقاطع شهر که کانون و قلب فرهنگی، هنری و دانشگاهی شهر نیز هست، چنین شخصیتی به آن داده است.

به گفته اعطا: ایجاد حصر فیزیکی میان محوطه تئاتر شهر و فضای عمومی شهر، پیام نامناسبی به شهروندان می‌دهد. ممکن است گفته نشود این اقدام برای کنترل آسیب‌های اجتماعی و تأمین ایمنی و امنیت است. اما صحیح‌تر این است که تأمین ایمنی و امنیت این مجموعه از طریق مدیریت فضای عمومی و رونق‌بخشی به آن و تعریف رویداد در آن صورت بگیرد. حصرکنشی، ارتباط شهروندان و هنرمندان را مخدوش می‌کند. توجه کنیم که اصل مکان‌یابی این ساختمان در این نقطه از شهر و طراحی آن با این ایده که در یک فضای شهری واقع شود، پیام روشنی دارد. پیام آن این است که باید بین فضای شهری و شهروندان با هنر و اهالی هنر ارتباط مستمر وجود داشته باشد. ایجاد

دیوار و حصر، چه به لحاظ کارکردی و چه به لحاظ نمادین، مخدوش‌کنند ارتباط شهروندان و اهالی هنر است.

نهایت به نظر من حصرکنشی کار بدی است و نباید انجام شود و رسانه‌ها هم باید تلاش خود را داشته باشند تا مانع بروز این اتفاق شوند.

حصرکنشی یعنی پاک کردن صورت‌مسأله

اگرچه برخی از اعضای فعلی شورای شهر موافق ایجاد حصار به دور مجموعه تئاتر شهر هستند اما این طرح در میان اعضای اسبق این شورا نیز مخالفتی جدی دارد.

حسن خلیل‌آبادی عضو شورای پنجم شهر تهران با بیان اینکه آسیب‌های اجتماعی با حصرکنشی برطرف نمی‌شود و فضای اطراف مجموعه تئاتر شهر یک فضای عمومی برای تمام مردم شهر تهران است گفت: نمی‌توان با دیوارکنشی آسیب‌های اجتماعی را از این محدوده دور کرد. اگر با حصار برطرف نمی‌شود و فضای اطراف مجموعه تئاتر شهر

یک فضای عمومی برای تمام مردم شهر تهران است گفت: نمی‌توان با دیوارکنشی آسیب‌های اجتماعی را از این محدوده دور کرد. اگر با حصار برطرف نمی‌شود و فضای اطراف مجموعه تئاتر شهر

به گفته خلیل‌آبادی، تفکر حصرکنشی برای دور کردن آسیب‌های اجتماعی یک تفکر قدیمی است. برای حل مشکلات اجتماعی ما نیاز به مطالعه و راهکارهای کارشناسی داریم، ما با ذکر اینکه مگر می‌توان مکان عمومی شهر را به مکانی خصوصی و اختصاصی تبدیل کرد، ابراز داشتیم که این حصرکنشی‌ها به نمای این بنای تاریخی هم لطمه می‌زند، مگر مجموعه فرهنگی که در حریم این مجموعه ساخته شده، به سیما و منظر این بنا لطمه نزند؛ این دیوار یا حصار هم حتماً نمای این بنا را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

خلیل‌آبادی پیشنهاد کرد: حضور اهالی فرهنگ و هنر با اجزای برنامه‌های هنری و استفاده از کاربری‌های فرهنگی و هنری می‌تواند امنیت را به این مجموعه بازگرداند.

ناصر امینی عضو شورای شهر ششم هم با تأکید بر اینکه هنوز تصمیمی برای حصرکنشی در دور مجموعه تئاتر شهر گرفته نشده است، گفت: درخواست اهالی هنر برای جلوگیری از تردد افراد آسیب‌دیده اجتماعی در این محل منجر به پیگیری برخی از اعضای شورای شهر شده اما اینکه این حصرکنشی عملی است یا نه و مدیریت شهری آن را اجرایی می‌کند، مشخص نیست و قول قطعی در این زمینه داده نشده است. وی ادامه داد: موضوع

شهر ششم هم با تأکید بر اینکه هنوز تصمیمی برای حصرکنشی در دور مجموعه تئاتر شهر گرفته نشده است، گفت: درخواست اهالی هنر برای جلوگیری از تردد افراد آسیب‌دیده اجتماعی در این محل منجر به پیگیری برخی از اعضای شورای شهر شده اما اینکه این حصرکنشی عملی است یا نه و مدیریت شهری آن را اجرایی می‌کند، مشخص نیست و قول قطعی در این زمینه داده نشده است. وی ادامه داد: موضوع

حضور ۲۴۰ اثر در جشنواره تئاتر «سردار آسمانی»

دبیر سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی با اعلام آخرین آمار جشنواره تئاتر سردار آسمانی از حضور بیش از ۲۴۰ اثر در این جشنواره خبر داد. به گزارش «جوان» سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی در سالن مشاهیر تئاتر شهر در حال برگزاری است. سیدوحید فخرموسوی، دبیر سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی در این باره گفت: امسال در بخش رادیو تئاتر ۴۰ اثر، در بخش تئاتر خیابانی ۱۳۵ اثر و ۷۱ اثر در بخش نمایشنامه نویسی شرکت کردند که کل شرکت کنندگان این جشنواره به ۲۴۶ اثر رسیده است. بیشترین فراوانی آثار از استان های تهران با ۴۵ اثر، استان کرمان با ۲۲ اثر و گیلان با ۱۵ اثر است. افتتاح این جشنواره ۱۷ دی ماه و روز ۲۱ دی ماه اختتامیه در استان کرمان خواهد بود. حمید نیلی، مدیر عامل انجمن تئاتر دفاع مقدس در این رابطه گفت: سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی در عرصه هنر برای بیان شأن و منزلت حاج قاسم سلیمانی موفق بود. سال نخست برگزاری این جشنواره که زمان اندکی تا مراسم چهلم سردار باقی مانده بود، اجراهای خوبی دیدیم. نکته ای که مهم است ادای دین هنرمندان عرصه نمایش به حاج قاسم است که در آثار هویدا بود. پارسال قرار بود این جشنواره در سطح بین الملل برگزار شود، اما به دلیل کرونا این امکان حتی امسال هم فراهم نشد.

تاریخ انتشار: سه شنبه ۷ دی ماه ۱۴۰۰ * ۰۰:۰۰

پایان جشنواره تئاتر مونولوگ در جاجرم

پایان جشنواره تئاتر مونولوگ در جاجرم

پایان جشنواره تئاتر مونولوگ در جاجرم

آیین پایانی اولین جشنواره تئاتر مونولوگ شهرستان جاجرم با حضور هنرمندان و دوستداران تئاتر در مجتمع فرهنگی و هنری این شهرستان برگزار شد. به گزارش «حسینی» خبرنگار ما، «فرخنده» مدیرکل فرهنگ و ارشاد

خراسان شمالی در این مراسم گفت: نبود زیرساخت های مناسب در شهرستان جاجرم یکی از دغدغه های هنرمندان است که خوشبختانه با رایزنی های صورت گرفته و اعتبارات مناسب، مجتمع فرهنگی و هنری اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی تا یک ماه آینده به بهره برداری می رسد.

«ایستادن به وقت رفتن» به روایتِ غلامرضا عربی

سایه پیام احمدی کاشانی

غلامرضا عربی؛ کارگردان «ایستادن به وقت رفتن» گفت: «داستان این نمایش در ظاهر، جدل دونفر برای احقاق حقیقت است؛ که یکی می‌خواهد از اتاقی که در آن محبوس شده، نجات یابد و دیگری می‌خواهد در آن اتاق بماند؛ حداقل این دو اندیشه، دریست که نقطه اشتراک هر دوی آن‌هاست. انسان‌ها موجوداتی هستند اجتماعی. آن‌ها علاقه‌مند به زندگی گروهی هستند؛ پس در این زندگی گروهی ممکن است اشتراکات زیادی در زندگی‌شان داشته باشند که آن اشتراکات، در زیستن آزادانه آن‌ها تأثیرگذار باشد. داستان این اثر، بر روی این مسئله شکل می‌گیرد. این متن، از هفت سال پیش توسط این گروه تمرین می‌شود و طی این هفت سال در سالن‌ها و جشنواره‌های متفاوتی به مرحله بازیابی رسیده است؛ اما هیچ‌گاه به روی صحنه نرفت. اینکه نمایش چه مشکلی دارد را نمی‌دانم؛ اما اگر منظور در مشکلاتی است که جهت اجرای اثر با آن مواجه بوده‌ایم؟ باید عرض کنم؛ سالن مناسب اجرا و عدم حمایت‌های مالی لازم می‌تواند از اصلی‌ترین مشکلات اجرای نمایش باشد که اکنون با آن روبه‌رو هستیم. سالن‌های خصوصی و بار مالی که بر دوش گروه‌های نمایشی وجود دارد، عرصه را بر آن‌ها تنگ می‌کند و دنیای خلاقیت‌ها را به چالش می‌کشد. این نمایش، به قلم محمود ناظری (یک اتاق با دو در) در مجموعه نمایشنامه‌های فلسفی قرار می‌گیرد که یکی از علاقه‌مندی‌های زندگی‌ام محسوب می‌شود. دوگانگی اندیشه‌ای که در این اثر وجود دارد؛ و این جدل نیک و بد یا

آینده نمی‌تواند محسوب شود».

«غلامرضا عربی»، کار نمایش را از جشنواره‌های مدارس؛ و بازیگری و کارگردانی را از همان سال‌های ابتدایی آغاز کرد. در سال ۱۳۸۰ از دوره آزاد کلاس‌های تئاتر فرهنگسرای «بهمین» بهره جست و با دریافت درجه هنری در رشته کارگردانی تئاتر به‌عنوان کارشناس تئاتر فعالیت‌های خود را ادامه داد. وی کارگردانی نمایش‌های «فصل بهارنارنج»، «سلاح سرد»، «محاق»، «مسافران»، «در خیابان‌های سرد شب»، «درنای شب»، «کیوتری ناگهان» و «شاپاش خوان» را در کارنامه دارد. وی عمدتاً علاقه‌مند به بازی در آثار خود نیست؛ اما در کارهای زیادی بازی کرده است.

عوامل پروژه «ایستادن به وقت رفتن» عبارت‌اند از نویسنده: محمود ناظری / کارگردان: غلامرضا عربی / بازیگران: مجتبی گهرخای و حمیدرضا حسینیعلی / طراح صحنه و لباس: جواد مرآتی / برنامه‌ریز: مجید یاراحمدی / دستیار کارگردان و منشی صحنه: سارا سعادت‌نیا / موسیقی: حسین جوانمرد / طراح پوستر و بروشور: فاطمه عبدالرحیمی / عکاسان: مینا قانع و پیام احمدی کاشانی / مدیران تولید: نازنین پاشا و علیرضا ناظم بافقی / مدیر صحنه: امیرمهدی میرزایی / مدیر روابط عمومی و تبلیغات: فریبا جدیدی / مدیر تبلیغات مجازی: فرشته سهی / مشاور رسانه: پیام احمدی کاشانی / طراح گریم: مهلا شهریاری / مجری گریم: محمدعلی شهریاری. این نمایش، تا ۷ دی ماه در سالن ۲ «خانه نمایش مهرگان» به روی صحنه است.

این تنوع‌پذیری همیشگی، عنصر قدرتمندی است که از ازل همراه بشر بوده و تا ابد هم خواهد بود. متن، سؤال‌هایی را مطرح می‌کند که ریشه در تاریخ زیست بشر دارد و البته با تغییراتی که گروه در اجرای نمایش روی نمایشنامه ایجاد کرده، این نمایش را وارد مراحل تخیل و رؤیاهای عاشقانه هم می‌کند که این مقوله نیز اتفاقاً همیشه از چالش‌های بزرگ بشر بوده و هست. چند نمایشنامه هست که سال‌ها دارم روی آن‌ها کار می‌کنم و جزو برنامه‌های آینده گروه محسوب می‌شود؛ اما چه‌زمانی به روی صحنه خواهد رفت را نمی‌توانم به قطع بگویم. هرچند نزدیک‌ترین اجرا، نمایش شهادت پیوتر اووه؛ نوشته اسلاومیر مروژک و ترجمه دکتر خاکی در تالار حافظ در اردیبهشت ۱۴۰۱ خواهد بود؛ اما دنیای هنرهای نمایشی به من آموخته که یک اثر تا روی صحنه اجرا نشود، جزو برنامه‌های

برای فصل هفتم پروژه نمایش نامه نویسی اعضای هیئت علمی «چهار فصل تئاتر ایران» معرفی شدند

● **همدلی:** اعضای هیئت علمی فصل هفتم پروژه نمایش نامه نویسی «چهار فصل تئاتر ایران» با عنوان «فضای مجازی در زندگی امروز» معرفی شدند. ایوب آقاخانی طراح و مدیر پروژه جامع ملی آموزش نمایش نامه نویسی به خارج از پایتخت با عنوان «چهار فصل تئاتر ایران» از انتخاب اعضای هیئت علمی فصل هفتم از دور نوین این پروژه با عنوان «فضای مجازی در زندگی امروز» خبر داد. او ادامه داد: به این ترتیب طرح های اولیه واصله به دبیرخانه این پروژه یعنی دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری، توسط امیررضا نوری پرتو و مهرداد رایانی مخصوص بررسی و برای ورود به مرحله دوم (نگارش نسخه نهایی نمایش نامه از روی ایده و طرح مصوب) انتخاب خواهند شد. مدیر دفتر مطالعات و پژوهش های مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری توضیح داد: به سنت دوره های گذشته کارگاه های فصلی این پروژه با حضور این استادان و برگزیدگان نهایی از استان های مختلف کشور در زمان بندی مقرر برگزار خواهد شد. در فصل هفتم از دور نوین این پروژه ۴۶ ایده از ۱۴ استان کشور در مهلت مقرر فراخوان به دبیرخانه پروژه رسید که انتخاب اولیه پس از بررسی هیئت علمی فصل اعلام خواهد شد.

گفت و گوی «شهرود» با کارگردان نایبای تئاتر که رتبه برتر کشور را به دست آورد

نایبای مسیر زندگی ام را تغییر داد

ملیحه محمود خواه | ۱۵ سال پیش یک حادثه برای همیشه سوی چشمانش را از او گرفت. حادثه‌ای که پس از گذشت این همه سال هنوز هم دوست ندارد در مورد آن حرف بزند. حسین غلامی بعد از این حادثه بینایی‌اش را کاملاً از دست داد. به قول خودش این غلو است که بگویم یک نفر شب بخوابد و صبح چشمان مان دیگر نبیند و غصه نخورد و آفسرده نشود. حسین ۴۵ ساله ساکن قائمشهر است اما از خیلی از افراد بینای شهر سرشناس‌تر و معروف‌تر.

نایبای زندگی ام را تغییر داد «قبل از نابینایی دو سال راننده یک نایبای بودم اما فکرش را هم نمی‌کردم که قرار است یک روز من هم بینایی‌ام را از دست بدهم. مدتی حالم خوب نبود، پسرم آن روزها دو سال و نیمش بود و کلی بدهی در خانه مستاجر. همان موقع به همسرم گفتم تو مختاری که بروی. شرایط زندگی‌ام در حال حاضر خوب نیست و فرامان این نبوده و تو می‌توانی زندگی‌ات را بدون درد سر ادامه دهی.»

همسرم پایه‌ایم ماند اما همسر او پایبندتر از آن بود که زندگی‌اش را رها کند و برود. او می‌گفت که شاید این اتفاق برای من رخ می‌داد. اگر چنین می‌شد تو من را رها می‌کردی و می‌رفتی. او ماند. مانند تانکیه‌گاهی برای حسین باشد.

ورزش را ترک نکردم «قبل از آنکه بینایی‌ام را از دست بدهم مربی باشگاه بودم. کمربند مشکی دان ۳ تگواندو را داشتم و شرایطم بد نبود. بعد از آنکه توانایی بینایی‌ام را از دست دادم به خودم گفتم حق ندارم ناامید شوم. من ندارم از پیشینم زیر ناامیدی من شیزه‌ز زندگی‌ام را از هم می‌بازد. سخت بود اما دوباره بلند شدم. انگار خدا دستم را گرفت و من را از جا بلند کرد. دوباره ورزش را شروع کردم. مدتی یک قهوه‌خانه کوچک زدم با آنکه کاری نبود که در آن تخصص داشته باشم اما باید گذران زندگی می‌کردم. بعد از آن باشگاه کوچکی به راه انداختم و خودم هم همچنان مربیگری می‌کردم. مدام به این فکر می‌کردم که تنها یک جسم سالم دلیل رشد افراد نیست و باید خواست تا مرزهای باورهای مردم در برابر ناتوانی دیگران دیگرنه جابه‌جا شود.

تئاتر وارد زندگی من شد مدتی که گذشت دوستانش به او پیشنهاد

دادند که تئاتر کار کند. خیلی روزها در کنار ورزش در کلاس‌های تئاتر شرکت می‌کرد. آن هم با افراد عادی. دوره این کلاس‌ها پنج سال طول کشید. اما انقدر اوبه این کلاس‌ها علاقه‌مند شده بود که تحت هر شرایطی سر کلاسش حاضر می‌شد.

گروهی برای کودکان نایبای شهرم هر چند که کلاس‌ها بیشتر پیش می‌رفت احساس می‌کرد که روحیه‌اش بهتر می‌شود به همین خاطر تصمیم گرفت این حال خوب را برای بچه‌های نایبای شهرش هم به ارمغان بیاورد و همانجا بود که تصمیم گرفت گروه تئاتر نایبایان را تشکیل دهد. آن هم برای بچه‌های ۱۲ سال به بالا. آموزه‌های خودش را به تیمی منتقل می‌کرد کم‌کم گروه تئاتر نایبایان قائمشهر سر شکل گرفت. انقدر بچه‌ها در کارشان متبحر شده بودند که در مسابقات مختلف شرکت می‌کردند و مقام‌های خوبی هم می‌گرفتند. تیم و گروه ما تمامی عواملش نایبای هستند. کارگردانی و نویسندگی کار که با خودم است. بچه‌ها همه نایبای و کم‌بینا هستند. تهیه‌کننده کار کم‌بیناست و عوامل پشت صحنه نیز همگی از روشندان شهر هستند.

با این گروه سه کار بستیم؛ بزغاله آوازخوان اولین کار گروه بود که در مسابقات کاسپین که در خراسان شمالی برگزار می‌شد روی صحنه رفت و ما توانستیم در دو بخش حائز رتبه برتر شویم. کار بعدی گروه، بچه‌های زمین سلام بود که یک کار ضد جنگ بود نمایشنامه آن را خودم نوشتم و در جشنواره کاسپین که آن سال در گیلان برگزار می‌شد در دو بخش طراحی و کارگردانی حائز رتبه شدیم. کار بعدی گروه نایبایان قائمشهر، سازهای ناکوک بود. نمایشی که بچه‌ها

روی آن بسیار کار کرده بودند و با استقبال عمومی نیز روبه‌رو شد اما شانس با بچه‌ها در اجرای این نمایش همراه نبود. هنوز سه بار از اجرای عمومی این نمایش نگذشته بود که با مشکلات کرونا روبه‌رو شدند.

تقالی برایم عشق است تقالی را وقتی فراگرفته که کلاس‌های آموزش بازیگری و نمایشنامه‌نویسی را دنبال می‌کرد. «استادم پیشنهاد داد در کنار کلاس‌های آموزشی‌ام روی اجرای نمایشنامه هم کار کنم. چند کار برای دانشگاه اجرا کردم که با استقبال زیادی روبه‌رو شد کم‌کم خودم هم به کار علاقه‌مند شدم و چهار سالی می‌شود که تقالی را هم روی صحنه اجرا می‌کنم. در همین دوره کرونا که جشنواره تقالی و شمالی‌گردانی مذهبی برگزار شد رتبه برتر استان را دریافت کردم. در جشنواره بیست و سومین دوره قهقهه‌گویی هم شرکت کردم که در مرحله اول به صورت ویدیو بود. در استان رتبه دوم را دریافت کردم که به مرحله کشوری رسیدیم. هفته گذشته در تهران اجرا داشتیم و رتبه دوم کشور را به دست آوردیم. با توضیح این موضوع که داوران جشنواره هیچ اجرایی را حائز رتبه اول نداشتند.»

کار سخت تقالی تقالی معمولاً با پرده خوانی همراه است. هر بخشی از داستان بر گوشه‌ای از پرده، نقاشی شده است و تقال در زمان نقل هر قصه داستان را از روی تصویر توضیح می‌دهد. غلامی داستان رستم و سپهراب را روی پرده پنج متری روایت می‌کند. او جای تمام تصاویر پرده را در ذهن ثبت کرده است و اگر کسی برای اولین بار او را ببیند باورش نمی‌شود که او پرده را نمی‌بیند. اما تمام تصاویر پرده را بدون کوچک‌ترین اشتباهی توضیح می‌دهد. «همسر تمام نقاشی‌های پرده را برایم توضیح می‌دهد و من بر اساس محاسبه با قدم‌هایم جای تصاویر را پیدا می‌کنم و آن را توضیح می‌دهم.»

پسر غلامی مانند خودش کمربند مشکی دان ۳ دارد و دخترش، دنیا که چند ماهی است به دنیا آمده همه دنیای او شده است. اینها تنها هنرهای حسین نیست. او بعد از نایبای موسیقی را نیز دنبال کرده و حالا نوازنده ماهر ویولن و کیبورد شده است. علاقه‌اش به کتاب هم فزاینده است. حد تصورش شده و به قول خودش در این سال‌ها بیشتر از یک هزار جلد کتاب خوانده است. او درددل هم دارد. معتقد است که خیلی از افراد با شرایط خیلی سخت‌تر از این هم توانسته‌اند حرکت‌های مهمی انجام دهند و الگویی برای افراد سالم شوند. مهم این است که ما را بر اساس توانایی‌هایمان قضاوت کنند.

گفت و گوی «صبح نو» با وحید نفر، کارگردان نمایش «تصویر مصور مظفری»

فیلم ساختن مظفرالدین شاه روی صحنه تئاتر

تیم‌هایی برای اجرای نمایش‌های روشنفکری و نمایش‌هایی است که بازیگرهای چهره دارند؟ و آیا باید نمایش ایرانی نهادار تماشاخانه سنگلج روی صحنه برود؟ این‌ها سوالاتی است که هنوز پاسخ قطعی برای شان پیدا نکرده‌ام.

شما همزمان با کارگردانی نمایش «تصویر مصور مظفری» در سالن استاد ناظرزاده، در نمایش «سه‌گانه پارسی» در سالن استاد سمندر بیان در مجموعه ایران‌شهر بازی می‌کنید. کمی بیشتر این نمایش را برای مخاطبان «صبح نو» معرفی کنید!

ژاک هاوسمان، خبرنگاری است که شبی از سرکار برمی‌گردد و می‌خواهد وارد منزلش شود اما با کاترین خوابی که جلوی خانه‌اش نشسته مواجه می‌شود. بین این دو دیالوگ‌هایی شکل می‌گیرد و اتفاقات جالبی رقم می‌خورد.

چه شد که تصمیم گرفتید این دو کار را همزمان انجام دهید؟

«ایوب آقاخان» بازی در نمایش «سه‌گانه پارسی» را در اردیبهشت ماه به من پیشنهاد داد. او پیش بینی می‌کرد که در تابستان شرایط کرونا بهتر خواهد شد و به همین خاطر من از همان زمان به او پاسخ مثبت داده بودم. نمایش «تصویر مصور مظفری» را هم در تابستان به بهانه جشنواره تئاتر آیینی و سنتی شروع کردم و فکر نمی‌کردیم این تداخل اتفاق بیفتد. اساسا در نمایش‌هایی که کارگردانی می‌کنم، بازی نمی‌کنم؛ چه رسد به اینکه در نمایش دیگری همزمان بازی کنم اما برنامه‌ریزی تماشاخانه ایران‌شهر به این شکل بود که بعد از هفت، هشت روز در نمایش باهم تداخل پیدا کرد و مجبور شدم همزمان در سالن استاد سمندر بازی کنم و بعد از گذشت ۵۵ دقیقه به سرکار خودم در سالن استاد ناظرزاده بازگردم.

بازیگران جوان این فرصت را به بقیه نیز می‌دهد که از او بیاموزند و بتوانند برای آینده نمایش ایران مقید باشند.

مظفرالدین شاه پس از آخرین سفرش به فرنگ با خود دوربین سینماتوگراف را می‌آورد و آنچه‌آن مشغول بازی یا آن می‌شود که زمام امور مملکت را از کف داده و قدرت در دست آن تاجک و تاج الملوک می‌افتد. این خلاصه‌ای است از نمایش «تصویر مصور مظفری» که این روزها در سالن استاد ناظرزاده در تماشاخانه ایران‌شهر روی صحنه است. در این فرصت با کارگردان این اثر، «وحید نفر» گفت‌وگو کرده‌ایم و او درباره همزمانی کارگردانی این نمایش و بازی در نمایش «سه‌گانه پارسی» به «صبح نو» چنین می‌گوید:

سماحه استاد

استقبال از این نمایش در تماشاخانه ایران‌شهر چطور بود؟ چه تعداد از مخاطبان تا امروز به دیدن آن نشستند و چقدر از این نمایش رضایت دارند؟

رضایت مخاطبان یک بحث است و تعداد مخاطبانی که در این وضعیت تئاتر می‌بینند بحثی دیگر. با توجه به نظرسنجی‌هایی که انجام داده‌ام بیش از ۸۵ درصد مخاطبان از دیدن این نمایش رضایت داشتند اما از نظر کمیت، این تعداد مورد رضایت مانیست. فکر می‌کردیم با زین رفتن این ویروس، تعداد بیشتری از مخاطبان را در سالن خواهیم داشت اما این اتفاق نیفتاد.

فکر می‌کنید به چه دلیل تعداد مخاطبان کمتری از انتظار شما در سالن حضور یافتند؟

یکی از دلایلش این است که یکبار به پروتکل‌ها کنتر رفت و نمایش‌های زیادی برای اجرا روی صحنه آمدند. با وجود اینکه فاصله‌های اجتماعی برداشته شده است اما هنوز عده‌ای هستند که از کرونا می‌ترسند و این ترس باعث شده سالن‌ها پر نشود. باید برای همه این موارد تحقیق شده و بحث شود که چرا این اتفاق می‌افتد. انتقاد دیگری هم یکی، دو نفر از مخاطبان داشتند؛ اینکه چرا نمایش ایرانی در تماشاخانه ایران‌شهر به روی صحنه رفته است. سوال این است که آیا تماشاخانه ایران‌شهر

فرهنگ و هنر قرار گرفت و مورد توجه پادشاهان دولت هان بود. بر اساس ورکشاپی که در واحد ۴۶ دانشگاه علمی و کاربردی داشتم، موفق شدیم دانشجویان علاقه‌مند به نمایش ایرانی را با این گونه نمایشی و بازی در آن آشنا کنیم و نسل خوبی از جوانان برای بازی در این دست نمایش‌ها معرفی کنیم که به نظرم دستاورد مهمی در این ورکشاپ بود.

چه شد که تصمیم گرفتید نمایش «تصویر مصور مظفری» را در تماشاخانه ایران‌شهر به روی صحنه بیاورید؟

این نمایشنامه، نوشته «اصغر گوسی» اولین بار در سال ۹۳ با نام دیگری به من برای بازی در نقش مظفرالدین شاه پیشنهاد شد اما به دلایلی موفق نشدیم آن را روی صحنه ببریم. از همان زمان به این متن علاقه مند شدم، سبک و سیاقش که نزدیک به نمایش‌های ایرانی است برام جالب بود و به نظرم رسید قابلیت‌های آموزشی و سرگرم‌کننده‌ای دارد. دو سال بعد با هم خواستیم آن را روی صحنه ببریم که این اتفاق نیفتاد. در نهایت این تابستان فرصتی دست داد تا این نمایش را تمرین کنیم و پیامزاسم را در تماشاخانه ایران‌شهر به روی صحنه ببریم.

این نمایشنامه چه ویژگی‌های دیگری داشت که از سال ۹۳ تصمیم به اجرای آن داشتید؟

خرده داستان‌ها و موضوعاتی که در نمایش «تصویر مصور مظفری» اتفاق می‌افتد بسیار جذاب است. پرداختن به موضوع هنر به خصوص هنرهای نمایشی و سینمایی از ویژگی‌های اساسی این متن است و به خوبی نشان می‌دهد که این هنر از همان ابتدا مورد بی‌مهری افراد تالیق و ناآشنا با

این به نوعی نشان از فعال بودن شما در حوزه تئاتر نیز دارد؟

اتفاقاً این موضوع به نظر من جالب نیست. روند خوب و توالی در کار بسیار مهم است به شرطی که با هم تداخل نداشته باشد. من این شیوه را دوست ندارم مگر اینکه شرایط ویژه‌ای پیش بیاید این موضوع توانایی صد درصدی فرد را می‌گیرد اما من تلاش می‌کنم

چه زمانی که روی صحنه هستیم و چه زمانی که نمایش روی صحنه است با انرژی بالا و ظرفیت کامل روی صحنه حضور داشته باشیم تا نقصانی در عرضه‌رحمانی که برای مخاطب کشیده‌ایم به وجود نیاید.

با توجه به اینکه در هر دو عرصه سینما و تئاتر فعالیت دارید، پس از اتمام اجراهای این دو نمایش، چه کارهای دیگری از شما در این دو حوزه خواهیم دید؟

تابستان امسال در سریالی به کارگردانی آقای «محمود معظمی» بازی کردم که فکر می‌کنم در سال ۱۴۰۱ پخش خواهد شد. به امید خدایس از اتمام اجراهای این دو نمایش، عازم آبادان برای بازی در سری دوم سریالی نخلایه کارگردانی آقای «خیرالنده تقیانی پور» خواهیم شد. در حال حاضر روی متنی کار می‌کنم که شاید در آینده آن را با گروهی از بازیگران جوان روی صحنه ببرم.

بازیگران این نمایش ترکیبی از جوانان دانش‌آموخته تئاتر و بازیگران درجه یک تئاتر هستند

بازیگران این نمایش ترکیبی از جوانان دانش‌آموخته تئاتر و بازیگران درجه یک تئاتر هستند

بازیگران این نمایش ترکیبی از جوانان دانش‌آموخته تئاتر و بازیگران درجه یک تئاتر هستند

بازیگران این نمایش ترکیبی از جوانان دانش‌آموخته تئاتر و بازیگران درجه یک تئاتر هستند

بازیگران این نمایش ترکیبی از جوانان دانش‌آموخته تئاتر و بازیگران درجه یک تئاتر هستند

معاون امور هنری در دیدار از دبیرخانه جشنواره تئاتر فجر مطرح کرد:

جشنواره های فجر، ویتترین هنر و فرهنگ جمهوری اسلامی ایران است

محمود سالاری، معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در دیدار از دبیرخانه جشنواره تئاتر فجر گفت: اعتبار جمهوری اسلامی ایران به هنر و فرهنگش است و ویتترین هنر و فرهنگ، جشنواره های فجر است.

محمود سالاری، معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با همراهی قادر آشنا، مدیر کل هنرهای نمایشی، رضا بصیرت،

مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران و مسعود اللهیاری، سرپرست روابط عمومی معاونت امور هنری از دبیرخانه چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر بازدید کرد. در ابتدای این نشست توضیحاتی در خصوص ظرفیت های ایجاد شده توسط سامانه تلویزیون تئاتر ایران برای جشنواره به معاون امور هنری ارائه شد از جمله ایجاد فضایی در این سامانه که در کنار حذف ارسال لوح فشرده آثار توسط متقاضیان شرکت در جشنواره، منجر به سهولت دسترسی هیات های انتخاب بخش های مختلف و امکان افزایش تعداد اعضا هیات انتخاب بدون محدودیت جغرافیایی شده است. محمود سالاری در این دیدار ضمن عرض خدایقوت و خسته نباشید به برگزار کنندگان چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر، گفت: خاطر من هست از دوران دانشجویی برای حضور در جشنواره تئاتر فجر به عنوان شرکت کننده، چه میزان ذوق و اشتیاق را تجربه می کردیم، چرا که صرف حضور در فجر برای من اهمیت داشت. این را عرض کردم تا فراموش نکنیم که چه مسئولیت سنگینی برای برگزاری شایسته بردوش داریم. اعتبار جمهوری اسلامی ایران به هنر و فرهنگش است و ویتترین هنر و فرهنگ، جشنواره های فجر است. امیدوارم همه دوستان همان طور که تاکنون اهتمام ویژه داشته اند، زین پس نیز به گونه ای عمل کنند که جشنواره تئاتر فجر آبرو و ماندگاری بر گزار شود.

پاسدار گفتمان نظام اسلامی باشیم

معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به این که آن چه مامی بایست در جمهوری اسلامی ایران بر حفظش بکوشیم، پاسداری از گفتمان هایمان است، تاکید کرد: گفتمانی که بر اصطلاحات سوار است و اگر اصطلاحاتش را از آن بگیریم فرومی ریزد. بنابراین همه مادر حوزه های فرهنگ عمومی و تخصصی، ضروری است برای یافتن، حفظ و ارتقای اصطلاحات گفتمانی مان بکوشیم. آن چه در طول این سال ها موجب دریغ من است این است که گاهی در جشنواره های مان حواس مان به اصطلاحات گفتمان مان نبوده است.

منظورم از «اصطلاح»، «واژه» نیست. اصطلاح همه آن چیزی است که می تواند بار یک گفتمان را به دوش بکشد و ماموظف به پایش، مراقبت و ارتقا آن ها هستیم.

توجه به حضور همسایگان ایران در بخش تئاتر ملل

حسین مسافر آستانه، دبیر چهلمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر نیز ضمن تشریح فعالیت های برگزار کنندگان این دوره از جشنواره گفت: دبیرخانه جشنواره چهلم کار خود را به محض پایان سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر در سال ۱۳۹۹ آغاز کرد. تلاش ما بر این بود که تا حد ممکن تعادلی در بخش های رقابتی ایجاد کنیم چرا که دوستان می دانند من معتقدم اگر می خواهیم در حد و اندازه جشنواره های معتبر جهان ظاهر شویم باید بروجه غیر رقابتی جشنواره بیشتر تمرکز شود.

علی رفیعی وردجانی / گروه فرهنگ و هنر
Rafieia91@yahoo.com

اسرار کوهپایه به نویسندگی و کارگردانی فرشید قلی پور که دی ماه در سالن تئاتر «آبان» تهران هر شب ساعت ۲۰:۳۰ به روی صحنه می‌رود، اثری امروزی از یک آرتیست کلاسیک-نوآر است. در حال حاضر نمایش در کشور ما و مشخصاً این تئاتر در ازوای کامل به سر می‌برد. باید دید چرا نمایش‌هایی مانند «اسرار کوهپایه» با استقبال در خور پایتخت کشوری که هنرش زبان زد است روبه‌رو نمی‌شوند؟ یا بهتر است این طور بگوییم که چرا اجازه چنین استقبالی نمی‌یابند؟ در ادامه با نگاهی اجتماعی به داستان این نمایش، این موضوع را روشن خواهیم کرد.

خفگی

داستان این نمایش در تداوم روایت از قتل‌های زنجیره‌ای زنان ۴۰ تا ۵۰ ساله توسط یک مرد اتفاقی می‌افتد. مردی که برای رهایی از شک به خود، قاتل را در دیالوگی یک‌زن خطاب می‌کند. مهم‌ترین وجهه داستانی - اجتماعی نمایش «اسرار کوهپایه» بر خورد مردانه بنا زان قصه است. برخوردی که بیشتر ناخودآگاه جامعه امروز از دوست داشتن و دوست داشته شدن را نمایش می‌دهد. آذین رنوف در نقش پلیسی که خود را یکی از ساکنان آبار تمان آقای قاتل جسا می‌زند با بیان حس تکبر و افسوس‌گرانه و استیصال در عدم پرداخت به دوست داشتن تا آخرین لحظات بیننده را شش‌و‌گناه می‌دارد.

شیرین صدی هم که در نمایش در نقش یکی از ساکنان کوهپایه بوده و...، حسی سمپاتیک با بیننده امروزی نمایش در ایران برقرار می‌کند. اما محمد عسگری به عنوان تنها مرد حاضر روی صحنه چرا که ما اسماعیل باستانی را تنها به عنوان گوینده خبر در تلویزیون قصه می‌بینیم، به نظر من سلیقه شخصی است و آن طور که باید حس نفرت و شوک را ایجاد نمی‌کند، در واقع پیش‌بینی آنکه او قاتل است کار آسانی است. یک بیننده مرد با مرد این قصه همذات‌پنداری نمی‌کند که البته بخش پیچیده آن از هوشمندی مؤلف است. در واقع مؤلف می‌خواهد با ایجاد عدم سمپاتی از جانب بیننده مسئله بی‌اهمیتی به قتل‌های زنجیره‌ای و ریشه‌یابی روانی آن‌ها در جوامعی مانند ایران را بیان کند. یک مثال اجتماعی؛ ما در ابتدای شیوع کرونا در کشورمان با شنیدن خبر آمار فوت روزانه هموطنان شوکه می‌شدیم اما پس از چند وقتی برای آمارهای شوک‌کننده بیشتر جوک درست کردیم و برایمان مسئله‌ای پیش پا افتاده شد. جامعه در حال خفگی توسط بالشتی است که با داستان یک بیمار روانی در حال فشار داده شدن بر دهان‌هاست.

میزان سن

اما آنچه ژانر مؤلف را در قالب کلاسیک-نوآر برایمان آشکار می‌کند، میزان سن این نمایش است. در برانتز این موضوع را اشاره کنم که سالن نمایش به عنوان یک بلک باکس قابلیت‌های نمایشی کمی دارد. فرشید قلی پور از این قابلیت‌های کم‌بیشترین بهره را می‌برد. بازی پانور، انتخاب رنگ، چیدمان

درباره نمایش «اسرار کوهپایه» که در سالن تئاتر «آبان» روی صحنه است؛

بالشت‌ها!

نگاه ویژه‌ای به جامعه دارد که با نگاه و سلیقه مؤلف که البته یک بیضایی‌شناس درجه یک است تلفیق شده و می‌تواند پدیده‌ای مانند «سگ کشی» و «وقتی همه خوابیم» را بسازد. حتی اسامی امروزی مانند: جسی، تدی و... بیان کند.

عصری است که می‌تواند آن جغرافیا را به سوی تمدن و فرهنگ هدایت کند و در این نمایش این جنسیت به صورت زنجیره‌ای به قتل می‌رسد و عالی‌تر آنکه توسط یک خانم دستگیر می‌شود. برای تماشای «اسرار کوهپایه» باید اولویت‌بندی کرد و به نظر من

به تماشای "نخ نما خانم" بروید

دراماتورژ، طراح و کارگردان نمایش «نخ نما خانم» گفت: این نمایش اقتباسی از اثر فدریکو گارسیا لورکا است. اجرای این نمایش به صورت مونولوگ و تک بازیگر با بازی ملینا قدیمی است و از تکنیک‌های برشت، سایکودرام و المان‌هایی از کهن‌الگوها و نشانه‌هایی از تئاتر استفاده کرده‌ام.

مجتبی شجاع زاده گفت: قصه داستان به این شکل است که "یرما" معشوقه‌ای به نام ویکتور دارد که به او عشق می‌ورزد اما بنا به دلایلی شخصیتی به نام خوان وارد قصه می‌شود و ویکتور را مجبور می‌کند که از دهکده برود و او را تهدید به مرگ می‌کند و می‌گوید که اگر از این دهکده نرود اتفاقات بدی برایش می‌افتد. ویکتور مجبور می‌شود گل‌هاش را به خوان بفروشد و یرما ناگزیر به عشق اجباری تن می‌دهد و با شخصیتی که حالت مالک و ارباب رعیتی در روستا دارد از دواج می‌کند. بعد از چند سال یرما از زندگی روزمره خسته می‌شود و از خوان درخواست بچه می‌کند و خوان قبول نمی‌کند و می‌گوید بچه مزاحمت ایجاد می‌کند و بهتر است که ما بچه نداشته باشیم.

یرما به معابد پناه می‌برد زیرا هر روز از طرف اطرافیان سرزنش می‌شود و مورد مضحکه و مسخره دوستانش می‌شود که چرا بچه ندارد. سرانجام یرما سراغ جادوگری می‌رود و جادوگر وقتی می‌فهمد که یرما زن خوان است قصه‌ای را برایش تعریف می‌کند و می‌گوید خوان عقیم است و مشکل از خوان است که بچه‌دار نمی‌شود برای همین است که هر روز این اتفاق را جور دیگری رقم می‌زند. در پایان نمایش کشمکش بسیار شدیدی بین یرما و خوان شکل می‌گیرد و یرما به یک جنون و دیوانگی می‌رسد و مجبور می‌شود دست به کاری بزند که سرانجام تلخی دارد...

نمایش «نخ نما خانم» به نویسندگی سجاد طهماسبی و اقتباسی از یرما اثر فدریکو گارسیا لورکا است. فرهاد قدیم خانی و مهدی رنجبری: دستیار کارگردان، مریم مرادی: طراح لباس، الهام علایی: طراحی صحنه، احمد رضا رادمهر: سرپرست گروه، مسعود مدرسی: طراح پوستر و بروشور و آناهید خزیر عکاسی از این نمایش را بر عهده داشته‌اند.

نمایش «نخ نما خانم» که از ۲۸ آذر آغاز شده تا ۱۵ دی ماه ۱۴۰۰ ساعت ۱۹ و ۳۰ دقیقه در تالار محراب (سالن استاد جمشید لایق) اجرا می‌شود. دوستداران و علاقه‌مندان می‌توانند بلیط نمایش را از گیشه تئاتر محراب و تیوال خریداری کنند.

مجتبی شجاعی زاده، کارشناس ارشد کارگردانی نمایش، نمایش «خواستگار» به نویسندگی آنتوان چخوف، «خرس و مادمازل پولی»، «قاب عکسی برای دو نفر»، «سلام آقای نویسنده»، «سرزمین مادری»، «نوی اسرار آمیز»، «مهمانسرای دو دنیا»، «مرگ در می‌زند»، «خواب می‌بینم»، «تخم بدون زردینه»، «پیتسر و جک»، «فضایی‌های خوشبخت»، «سرزمین مادری»، «چه گورا راست می‌گفت»، «قرقی»، «آنالین»، «دایره»، «سیب نیوتن»، «سرزمین پدری»، «استرند لعنتی»، «نفس سرد»، «دومینوا، دزد و رژی و نویسنده» و... را در کارنامه خود داشته است.

برای اجرا «رویای شب نیمه تابستان» در تماشاخانه ایرانشهر امین زندگانی کارگردان تئاتر شد

بهزاد مهر، دستیاران کارگردان: مهدی صمیمی، سارا مهدوی، منشی صحنه: نگار افراشته، مدیر صحنه: شیما پروندی، طراح گریم: میشا جودت، موسیقی: پارسا قهرمانی (گیتار الکتریک) و مهرگان خودی (درام الکتریک)، طراح صحنه و لباس: امین زندگانی، دستیاران صحنه: فائزه سیفی فرد، شهریار کنعانی، تینا محمدی، علی راستگو، طراح حرکت: ساناز اسماعیلی، طراح نور: امین زندگانی، طراح پوستر و بروشور: شیما پروندی، ساخت تیزر: رضا نائینی، مشاور امور رسانه: بابک احمدی، با قدردانی از زحمات و همراهی ساناز اسماعیلی طراح حرکت، سعید مجیدی مدرس بیان و علی رزازیان. تماشاگران تئاتر امین زندگانی را با نمایش هایی چون «تانگوی تخم مرغ داغ» نوشته زنده یاد اکبر رادی و کارگردانی هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۹۳)، «جاده طولانی ماریپج» نوشته محمد چرمشیر به کارگردانی رضا گوران (تئاتر شهر ۱۳۹۱) و «پایین گذر سخاخانه» کاری از هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۸۵) به یاد می آورند.

عبادت، هیوا قصیوند، امیرحسین کی قباد، محمد مرادی، آيسان مشفق، سارا مهدوی، علیرضا وزیری، محمدرضا وزیری. الیکا عبدالرزاقی در این تجربه به عنوان مشاور کارگردان امین زندگانی را همراهی کرده است. دیگر عوامل نمایش مدیر تولید: حسن عسگری، دستیار یک کارگردان و برنامه ریز: شقایق

همدلی امین زندگانی نمایش «رویای شب نیمه تابستان» را کارگردانی می کند. به نقل از مشاور امور رسانه ای گروه، «رویای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی از دوشنبه ۱۳ دی ماه در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می رود. این نمایش محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده سازی را سپری می کند. «رویای شب نیمه تابستان» از جمله آثار کمدی ویلیام شکسپیر به شمار می رود که علاوه بر تعداد شخصیت ها، کیفیت خاص بازیگری را نیز طلب می کند. ریتم بالا در اجرا و حرکات فیزیکی کاراکترها، برای هر بازیگری چالش برانگیز است. نمایشنامه برای حدود ۲۱ شخصیت و تعداد زیادی سیاهی لشکر نوشته شده است. بازیگران این نمایش (به ترتیب حرف الفبا) عبارتند از صدف اسدالهی، آربین آفاقلی زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی، مهدی صمیمی، ماهان

اجرای « رویای شب نیمه تابستان » به کارگردانی امین زندگانی در تماشاخانه ایرانشهر

امین زندگانی نمایش «روای شب نیمه تابستان» را کارگردانی می‌کند. «روای شب نیمه تابستان» به کارگردانی امین زندگانی از دوشنبه ۱۳ دی ماه در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می‌رود. این نمایش محصول یک دوره بلندمدت آموزشی است که مراحل پایانی تمرین و آماده‌سازی را سپری می‌کند. «روای شب نیمه تابستان» از جمله آثار کم‌دی ویلیام شکسپیر به شمار می‌رود که علاوه بر تعداد شخصیت‌ها، کیفیت خاص بازیگری را نیز طلب می‌کند. ریتم بالا در اجرا و حرکات فیزیکی کاراکترها، برای هر بازیگری چالش برانگیز است. نمایشنامه برای حدود ۲۱ شخصیت و تعداد زیادی سیاهی لشگر نوشته شده است. بازیگران این نمایش (به ترتیب حرف الفبا) عبارتند از صدف اسدالهی، آرین آفاقلی‌زاده، آرزو امیری، شروین پناهی، مهدی پورجمال، محمد تاجیک، مهدی حکمتی، حمیدرضا راستجو، بیتا رحمانی، زهرا شفیعی، مهدی شعبانی، مهدی صمیمی، ماهان عبادتی، هیوا قصی‌وند، امیرحسین کی‌قباد، محمد مرادی، آیسان مشفق، سارا مهدوی، علیرضا وزیری، محمدرضا وزیری، الیکا عبدالرزاقی در این تجربه به‌عنوان مشاور کارگردان امین زندگانی راهمراهی کرده است. دیگر عوامل نمایش مدیر تولید: حسن عسگری، دستیار یک کارگردان و برنامه‌ریز: شقایق بهزادمهر، دستیاران کارگردان: مهدی صمیمی، سارا مهدوی، منشی صحنه: نگار افراشته، مدیر صحنه: شیما پروندی، طراح گریم: میشاجودت، موسیقی: پارساقهرمانی (گیتار الکتریک) و مهرگان خودی (درام الکتریک)، طراح صحنه و لباس: امین زندگانی، دستیاران صحنه: فائزه سیفی‌فرد، شهریار کنعانی، تینا محمدی، علی راستگو، طراح حرکت: ساناز اسماعیلی، طراح نور: امین زندگانی، طراح پوستر و بروشور: شیما پروندی، ساخت تیزر: رضا نائینی، مشاور امور رسانه: بابک احمدی، با‌قدردانی از زحمات و همراهی ساناز اسماعیلی طراح حرکت، سعید مجیدی مدرس بیان و علی رزایان. تماشاگران تئاتر امین زندگانی را با نمایش‌هایی چون «تانگوی تخم مرغ داغ» نوشته زنده‌یاد اکبر رادی و کارگردانی هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۹۳)، «جاده طولانی مارپیچ» نوشته محمد چرمشیر به کارگردانی رضا گوران (تئاتر شهر ۱۳۹۱) و «پایین گذر سقاخانه» کاری از هادی مرزبان (تالار وحدت ۱۳۸۵) به یاد می‌آورند.

۲۴۶ اثر در سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی

مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس از دریافت ۲۴۶ اثر در دبیرخانه سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی خبر داد و گفت در پایان این دوره از جشنواره، دبیرخانه دائمی جشنواره سردار آسمانی تأسیس خواهد شد.

به گزارش فارس، نشست رسانه‌ای سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی در تالار شهر برگزار شد. حمید نیلی، مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس در ادامه گفت: سومین دوره جشنواره برای بیان شأن و منزلت سردار سلیمانی پیشگام بوده است. جریان سازترین رویدادی که اتفاق افتاد - با توجه به فرصت اندک تا چهلیم حاج قاسم - همین جشنواره سردار آسمانی بود. وی افزود: متأسفانه سال گذشته نتوانستیم اجراهای نهایی را در شهرها روی صحنه ببریم و امیدواریم امسال این اجراها اتفاق بیفتد. همچنین امیدوارم جشنواره سردار آسمانی سال‌های سال ادامه پیدا کند. نیلی بودجه این دوره از جشنواره را یک میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان اعلام کرد و گفت: آمادگی برپایی جشنواره به صورت بین‌المللی از سوی کشورهای همچون ترکیه، عراق و هند وجود داشت اما به دلیل شیوع ویروس کرونا نتوانستیم آن را محقق کنیم. سیدوحید فخرموسوی، دبیر سومین جشنواره سردار آسمانی در ادامه این نشست گفت: دبیرخانه جشنواره ۳ ماه است که تشکیل شده و تا این لحظه، ۲۴۶ اثر به دبیرخانه واصل شده است. وی افزود: امسال جشنواره در ۳ بخش تئاتر خیابانی ۱۳۵ اثر، نمایشنامه‌نویسی ۷۱ اثر و رادیوتئاتر ۴۰ اثر به مدیریت دکتر طهماسبی برگزار می‌شود. بیشترین مشارکت از استان‌های تهران با ۴۵ اثر، کرمان با ۲۲ اثر و گیلان با ۱۵ اثر است. فخرموسوی سپس هیأت انتخاب آثار جشنواره را معرفی کرد و گفت: جشنواره ۱۷ دی در کرمان افتتاح می‌شود و کارها از ۱۸ دی به مدت ۳ روز روی صحنه می‌رود و اختتامیه ۲۱ دی‌ماه در کرمان برگزار خواهد شد. در بخشی از این مراسم، تندیس سومین جشنواره سراسری تئاتر سردار آسمانی با حضور خانواده شهید وحید زمانی‌نیا از محافظان سردار سلیمانی رونمایی شد.

استقبال گسترده هنرمندان از سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی

سردار آسمانی نیز توضیح داد: امسال جشنواره در سه بخش تئاتر خیابانی (با ۱۳۵ اثر)، نمایشنامه‌نویسی (با ۷۱ اثر) و رادیوتئاتر (با ۴۰ اثر) برگزار می‌شود.

دبیر سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی بیان کرد: آئین افتتاحیه این جشنواره روز ۱۷ دی در کرمان برگزار می‌شود و نمایش‌ها از ۱۸ دی به مدت سه روز روی صحنه می‌روند. اختتامیه جشنواره نیز ۲۱ دی ماه در کرمان برگزار خواهد شد.

محمدرضا علیزاده، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان نیز در نشست خبری سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی گفت: حضور، مشارکت و همراهی هنرمندان توانسته این جشنواره را تبدیل به یک گردهمایی بزرگ در ستایش سردار سلیمانی کند. امیدوارم این جشنواره که در جهت تبیین و تکوین مکتب سردار سلیمانی است تا سالیان سال بتواند ادامه پیدا کند. تلاش ما این است که این رویداد با توجه به محدودیت‌های کرونایی به صورت باشکوهی برگزار شود و بتوانیم میزبان خوبی برای هنرمندان باشیم و رویداد بزرگی را در سطح ملی و فراملی برگزار کنیم.

وی افزود: مهم‌ترین هدف ماترئوچ هنر مقاومت است و برنامه‌ریزی‌های مناسبی برای میزبانی استان کرمان در نظر گرفته شده و بناسات از ظرفیت اجرای تئاتر در استان‌های مختلف نیز استفاده شود. در همین جهت نمایش‌های خیابانی جشنواره نیز قرار است علاوه بر مزار شهید سلیمانی در نقاط دیگر نیز اجرا شوند.

شرایط شیوع ویروس کرونا فعلا حضور هنرمندان خارجی در این رویداد امکان‌پذیر نیست.

وی همچنین از راهاندازی دبیرخانه دائمی جشنواره تئاتر آسمانی خبر داد و گفت: با توجه به اهمیت این رویداد و استمرار آن برای سال‌های آتی، دبیر خانه دائمی جشنواره تئاتر سردار آسمانی در کرمان دایر می‌شود.

سید وحید فخرموسوی، دبیر سومین جشنواره سردار آسمانی نیز در ادامه این نشست گفت: دبیرخانه این جشنواره سه ماه است که تشکیل شده و تا این لحظه، ۲۴۶ اثر به دبیرخانه رسیده است.

وی درباره بخش‌های مختلف سومین جشنواره تئاتر

مراسمی در شأن شهید سلیمانی باشد.

در ادامه این نشست، میثم نیلی، مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس با بیان اینکه معتقدم جشنواره تئاتر سردار آسمانی پیشگامی در عرصه هنر برای بیان شأن و منزلت سردار سلیمانی است، گفت: سال اولی که این رویداد شروع شد با توجه به فاصله کمی که تا ربیعین ایشان داشتیم جریان‌سازترین رویداد در زمینه

پرداختن به زندگی شهید سلیمانی را برگزار کردیم. سال قبل قصد برگزاری اجراهای صحنه‌ای را داشتیم اما به دلیل بحران کرونا نتوانستیم اجراهایی را که وارد مرحله نهایی شدند در شهرهای مختلف به صحنه ببریم. امیدوارم این مسئله امسال برطرف شود و بتوانیم نمایش‌ها را در شهرهای مختلف نیز به صحنه ببریم.

وی تأکید کرد: آنچه در این رویداد برای ما مهم است علاقه هنرمندان به حاج قاسم و نفوذ ایشان در قلب اهالی هنر است که می‌بینیم این شیفتگی در آثارشان نمود دارد.

نیلی افزود: امسال هنرمندانی از کشورهای مختلف جهان متقاضی حضور در این جشنواره بودند. اما متأسفانه به دلیل

بخش ادب و هنر- سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی به مناسبت دومین سالگرد شهادت حاج قاسم سلیمانی در زادگاه وی برگزار می‌شود.

به گزارش خبرنگار کیمیا، نشست خبری سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی، روز گذشته در محل تئاتر شهر برگزار شد.

در ابتدای این نشست، با حضور خانواده شهید مدافع حرم وحید زمانی‌نیا که از همراهان حاج قاسم سلیمانی بود، از تدبیر سومین جشنواره تئاتر سردار آسمانی رونمایی به عمل آمد.

بر اساس این گزارش، سیدمحمدیانشار نادری مدیرعامل بنیاد فرهنگی روایت فتح در ابتدای این نشست خبری گفت: به مناسبت فرا رسیدن دومین سالگرد شهادت سردار سلیمانی، ما سومین جشنواره سردار آسمانی را برگزار می‌کنیم. نخستین دوره این جشنواره سال ۹۸ همزمان با ربیعین حاج قاسم کلید خورد و سال گذشته نیز دومین دوره جشنواره سردار آسمانی در کرمان برگزار شد.

وی تصریح کرد: امسال در سومین دوره جشنواره تئاتر سردار آسمانی استقبال بی‌نظیر هنرمندان را داریم که قریب به ۲۵۰ اثر در حوزه نمایشنامه، تئاتر خیابانی و رادیوتئاتر به دبیرخانه جشنواره ارسال شده است.

نادری اظهار داشت: مکتب حاج قاسم سلیمانی با زبان هنر ماندگار و مانا می‌شود. امیدواریم جشنواره سردار آسمانی